

คู่มือ

การต่ออายุใบอนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระ
ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่อ
อายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔

งานบริหารงานสาธารณสุข

สำนักปลัดเทศบาล เทศบาลตำบลบัววาง

คู่มือ

การต่ออายุใบอนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระ
ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่อ
อายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔

รวบรวมโดย

นายเฉลิมพล กลยณี

ตำแหน่ง นักวิชาการสุขาภิบาลปฏิบัติการ

สำนักปลัดเทศบาล เทศบาลตำบลบึงสว่าง

คำนำ

ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หมวดที่ ๗ กิจกรรมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่ประกาศตามมาตรา ๓๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา ๓๑ บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น (๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินการตาม (๑) ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ดังนั้น เทศบาลตำบลบัวสว่าง จึงได้ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบัวสว่าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เพื่อกำหนดให้ผู้ใดประสงค์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประเภทที่มีเทศบัญญัติกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องการควบคุมตามข้อ ๕ ให้กิจการประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม ภายในเขตเทศบาลตำบลบัวสว่าง ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนด และผู้ที่ได้รับใบอนุญาตหากประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาต สามารถขอชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต หรือขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนด นั้น

เพื่อให้การดำเนินการถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย นักวิชาการสุขาภิบาลจึงได้รวบรวมระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลต่างๆ โดยเลือกหัวข้อใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพนำเสนอ ตามหนังสืออำเภอพรหมานิคม ต่วนที่สุด ที่ สน ๐๐๒๓.๑๖/ว๔๑๙๒ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เรื่อง กฎหมายระดับอนุบัญญัติและแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นคู่มือการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้เป็นแนวทางการปฏิบัติภายในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบัวสว่าง ผู้จัดทำหวังว่าข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทั่วไป หากมีข้อบกพร่องประการใดกรุณาแจ้งให้คำชี้แนะ เพื่อจะได้เป็นข้อมูลแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

นายเฉลิมพล กลยณี
นักวิชาการสุขาภิบาลปฏิบัติการ
ผู้รวบรวมข้อมูล

แนวทางการปฏิบัติ

การกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต โดยกำหนดให้ใบอนุญาตกิจการ ดังนี้

๑. ใบอนุญาตดำเนินการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในลักษณะการค้า

๒. ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด

๓. ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช้การขายของในตลาด

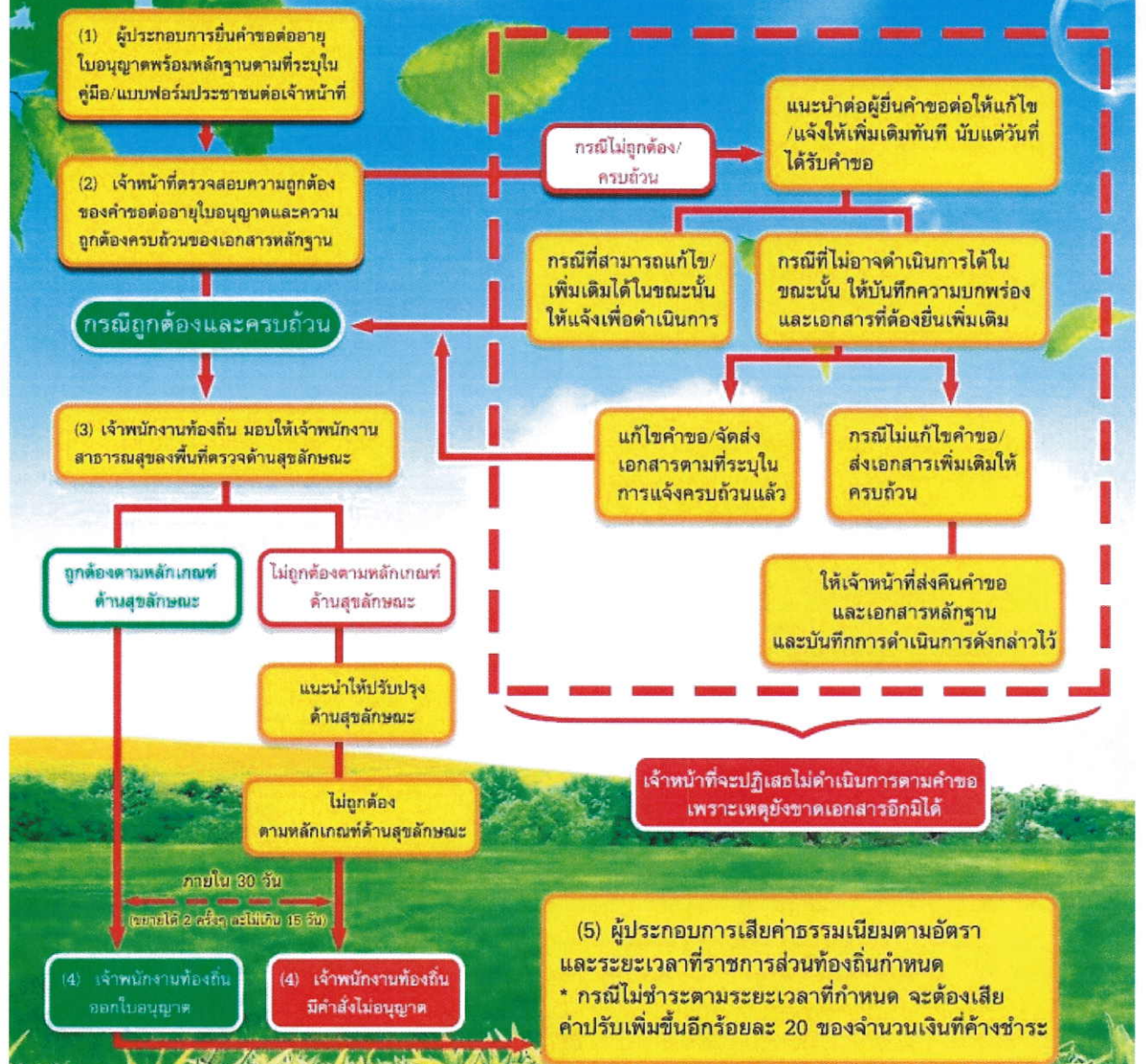
๔. ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ชำระค่าธรรมเนียมเพื่อกับการต่ออายุใบอนุญาตแล้ว โดย
ใช้ใบเสร็จเป็นหลักฐานก่อนรับใบอนุญาต

ชำระค่าธรรมเนียมได้ที่สำนักงานปลัดเทศบาลหรือกองคลังเทศบาลตำบลบัวสว่างหรือช่องทางอื่นๆ ที่กำหนดไว้

แผนภูมิแสดงขั้นตอนการยื่นขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เทศบาลตำบลบัวสว่าง
ที่รับ..... 2495
วันที่ 18 เดือน พ.ย. พ.ศ. 64
เวลา 13.00 น.
เวลาที่ว่าการอำเภอพรหมานิคม..

ถนนนิตโย สน ๔๗๑๓๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

ที่ สน ๐๐๒๓.๑๖/ว ๕๑๕๒

☒ สำนักปลัดเทศบาล

☐ กองคลัง

☐ กองสาธารณสุข

☐ กองการศึกษา

☐ กองช่าง

☐

เรื่อง กฎหมายระดับอนุบัญญัติและแนวทางปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องตามพระราชกฤษฎีกาการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่อใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔

เรียน นายกเทศมนตรีตำบล/นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทุกแห่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือจังหวัดสกลนคร ด่วนที่สุด ที่ สน ๐๐๒๓.๓/ว ๒๐๔๑๙

ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยอำเภอพรหมานิคม ได้รับแจ้งจากจังหวัดสกลนครว่า กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งว่า กรมอนามัยแจ้งว่าคณะกรรมการสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในการให้คำปรึกษาแนะนำแก่พนักงานท้องถิ่น รวมทั้งประสานงานระหว่างส่วนราชการและราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่อใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สามารถชำระค่าธรรมเนียมการต่อใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต โดยกรมอนามัย ในฐานะกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสาธารณสุข ได้รวบรวมกฎหมายระดับอนุบัญญัติและแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในการนี้ ขอแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบถึงกฎหมายระดับอนุบัญญัติและแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องตามพระราชกฤษฎีกาการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่อใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ ทั้งนี้สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่กองกฎหมาย กรมอนามัย หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๕๙๐ ๔๒๑๙ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิเรก จันทรราม)

ปลัดอำเภอ(เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ) รักษาการแทน

นายอำเภอพรหมานิคม

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ

โทร. ๐-๔๒๗๗-๔๒๓๙

“อยู่บ้าน หยุดเชื้อ เพื่อชาติ”

○ มทบ. ○ มณฑลทหาร
ด่วนที่สุด
ที่ มท ๐๘๑๐.๗/ว ๒๕๖๑

กลุ่ม... รับและพิจารณาที่กอง
เลขที่รับ 3020 วันที่ 8 พย ๖4

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
217 703
5 พย ๖4
18112
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐
- 5 พย. 2564

๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง กฎหมายระดับอนุบัญญัติและแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการ
ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๗/ว ๑๔๐๑ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แนวทางการปฏิบัติในการต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกากำหนด
ให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอ
ต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำนวน ๑ ชุด
๒. แนวทางการปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ
และมาตรการป้องกันความเสี่ยงจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19
(Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) สำหรับสถานประกอบกิจการที่เป็น
อันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวน ๑ ชุด
๓. กฎหมายระดับอนุบัญญัติและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑ ชุด

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียม
การต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ รายละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า ได้รับแจ้งจากกรมอนามัย คณะกรรมการ
สาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในการให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งประสานงานระหว่าง
ส่วนราชการและราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับ
พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการ
ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ จะมีผลบังคับใช้
ในวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ โดยกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สามารถชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอ
ต่ออายุใบอนุญาตได้ โดยกรมอนามัย ในฐานะกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสาธารณสุข ได้รวบรวม
กฎหมายระดับอนุบัญญัติและแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายอื่น
ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายอื่น
ที่เกี่ยวข้องเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการนี้ ขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบถึง
กฎหมายระดับอนุบัญญัติและแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๑. พระอภัยมณี พบ โอรสฝาแฝด

[illegible][illegible]

18 Mar 2024

— இலங்கை தாயகம் பத்திரிகை
புத்தூர் பு. சிவசுந்தரி

- 500 mg / day
with 500 mg

หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล

- สันนิบาตของ สหพันธ์สมาคมฯ แห่งประเทศไทย

ปลัดเทศบาลตำบลบัวหลวง
๑๓๖๕

1964
 1964
 1964

นายกเทศมนตรีตำบลบัวขวาง

ที่ นร ๐๙๑๓/๒๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๓/ป ๒๕๖
ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) ได้ขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.ร.) กระทรวงพลังงาน (กรมธุรกิจพลังงาน) กระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าต่างประเทศ) และกระทรวงสาธารณสุข (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ) แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง ตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าว และมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองพัฒนากฎหมาย

ฝ่ายวิจัยและพัฒนากฎหมาย

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๐๗๙๘ ต่อ ๔๐๒๘ (นายปณตภราฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๒๒๗๒

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@ocs.go.th

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุ
ใบอนุญาต

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๒๒/๑๖๕๘ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทราหรือการดำเนินการตาม พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่น คำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ สรุปได้ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เนื่องจากข้อ ๑๙ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยการประกอบ กิจการสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้ผู้อนุญาตต้องจัดให้มีการตรวจสอบสถานพยาบาล ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลก่อนการต่ออายุใบอนุญาต หากพบว่ามี การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการบริการแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ให้สถานพยาบาลดำเนินการให้ถูกต้อง เสียก่อน และในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่รับรองตนเอง หรือประเมินตนเองแล้วไม่เป็นไปตามที่กำหนด ไว้ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล จะไม่สามารถชำระค่าธรรมเนียมแทนการยื่นคำขอต่ออายุ ใบอนุญาตได้ จึงมีประเด็นหรือว่า การที่กรมสนับสนุนบริการสุขภาพจะกำหนดให้ผู้ประกอบการ ทำการประเมินเพื่อรับรองตนเองก่อนนั้น ขัดต่อพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระ ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตฯ หรือไม่ และหากไม่สามารถ ดำเนินการตามที่กำหนดได้แล้ว ควรจะดำเนินการอย่างไรเพื่อให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงว่าด้วย การประกอบกิจการสถานพยาบาลฯ และพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

ประเด็นที่สอง ตามที่มาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาต ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตฯ กำหนดให้ช่องทาง ณ สถานที่ทำการของผู้อนุญาตเป็นช่องทางหลักในการชำระค่าธรรมเนียม อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมา กรมธุรกิจพลังงานและกรมการค้าต่างประเทศดำเนินการตามนโยบายการรับจ่ายเงินภาครัฐ ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อลดการทุจริตคอร์รัปชันและสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน โดยได้ยกเลิกช่องทางการชำระค่าธรรมเนียม ณ ส่วนราชการ และให้ผู้ขอรับบริการชำระค่าธรรมเนียม ผ่านทางธนาคารหรือระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Payment) เติมรูปแบบ การที่ส่วนราชการไม่มีช่องทาง การชำระค่าธรรมเนียม ณ สถานที่ทำการของผู้อนุญาตเช่นกรณีนี้ จะถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวหรือไม่ และส่วนราชการควรดำเนินการอย่างไร

ประเด็นที่สาม การที่ส่วนราชการได้เก็บค่าธรรมเนียมในการต่ออายุใบอนุญาตจาก ผู้รับใบอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตฯ แล้ว ต่อมาในภายหลังพบว่าการดำเนินการของ ผู้รับใบอนุญาตไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดส่งผลให้มีการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ในกรณีเช่นนี้ส่วนราชการจำเป็นต้องคืนค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้รับใบอนุญาตหรือไม่

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๓/๒๓๕ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหาหรือของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.ร.) กระทรวงพลังงาน (กรมธุรกิจพลังงาน) กระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าต่างประเทศ) และกระทรวงสาธารณสุข (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า มาตรา ๑๒^๑ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ มีเจตนารมณ์ในการอำนวยความสะดวกให้ประชาชนผู้รับใบอนุญาตสามารถต่ออายุใบอนุญาตได้อย่างรวดเร็ว มีความแน่นอนในการประกอบธุรกิจมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ กฎหมายดังกล่าวจึงกำหนดให้มีกระบวนการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเพิ่มเติมจากวิธีการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนดในกฎหมายเฉพาะต่าง ๆ ผู้รับใบอนุญาตจึงสามารถเลือกชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว หรือจะเลือกยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายเฉพาะก็ได้ ดังนั้น เมื่อผู้รับใบอนุญาตเลือกที่จะชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น หน่วยงานของผู้อนุญาตจึงต้องรับชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าวและออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตหรือหลักฐานการรับเงินให้แก่ผู้รับใบอนุญาต และในกรณีเช่นนี้กฎหมายให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ส่วนราชการผู้ออกใบอนุญาตจึงไม่อาจปฏิเสธไม่รับชำระค่าธรรมเนียมหรือกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติเพิ่มเติมก่อนการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต รวมทั้งไม่อาจกำหนดให้ต้องมีการตรวจสอบการประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาตก่อนจึงจะรับชำระได้ เนื่องจากกระบวนการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตนั้นเป็นกระบวนการตรวจสอบการประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาต โดยผู้อนุญาตมีหน้าที่ในการตรวจสอบตลอดช่วงระยะเวลาของการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาตเพื่อให้การประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาตสอดคล้องกับข้อกำหนดและเงื่อนไขตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นกำหนด มิใช่ตรวจสอบเฉพาะเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตขอต่ออายุ

^๑ มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีลักษณะเป็นกิจการหรือการดำเนินการที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตจะประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อหน่วยงานซึ่งมีอำนาจออกใบอนุญาตได้รับค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว ให้ออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาตโดยเร็ว และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้ว

การกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ผู้รับใบอนุญาตอาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้

ใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามที่มาตรา ๑๓^๒ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการฯ ได้บัญญัติไว้ ซึ่งในชั้นการพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตฯ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้แจ้งถึงรายละเอียดของกฎหมายและให้คำแนะนำวิธีปฏิบัติราชการซึ่งต้องมีการปรับเปลี่ยนใหม่ให้สอดคล้องกับหลักการของกฎหมายนี้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูประบบราชการ และผู้แทนทุกหน่วยงานที่รับผิดชอบกฎหมายและใบอนุญาตตามที่ระบุในบัญชีท้ายฯ ต่างก็ได้รับทราบคำอธิบายและเจตนารมณ์ของร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวแล้ว

จากหลักการและเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๒^๓ และพระราชกฤษฎีกาตามที่กล่าวข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) มีความเห็นในแต่ละประเด็นที่หารือ ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า มาตรา ๓^๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว บัญญัติให้การต่ออายุใบอนุญาตตามรายชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตที่กำหนดในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ซึ่งรวมถึงใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลด้วยนั้น ผู้รับใบอนุญาตอาจชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ และในมาตรา ๕^๕ บัญญัติว่า เมื่อชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้นแล้ว ผู้อนุญาตจึงไม่สามารถนำเงื่อนไขสำหรับการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนดในกฎระเบียบที่ออกตามกฎหมายเฉพาะมาใช้แก่การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้ รวมทั้งไม่สามารถกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการอื่นใดเป็นการเพิ่มเติมนอกเหนือจากการชำระค่าธรรมเนียมได้ ดังนั้น กรมสนับสนุนบริการสุขภาพจึงไม่สามารถกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ต้องประเมินเพื่อรับรองตนเองก่อนชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้

^๒มาตรา ๑๓ ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินกิจการของผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนด และให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้อนุญาตที่จะต้องตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าว

เมื่อมีผู้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ หรือเสียหายจากการประกอบกิจการหรือการดำเนินกิจการของผู้ได้รับอนุญาต ไม่ว่าความจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เองหรือมีผู้ร้องเรียน ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการตรวจสอบและสั่งการตามอำนาจหน้าที่โดยเร็ว

^๓โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๔มาตรา ๓ การต่ออายุใบอนุญาตตามรายชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตที่กำหนดในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ผู้รับใบอนุญาตอาจชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้

^๕มาตรา ๕ ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔ ก่อนวันที่ใบอนุญาตจะสิ้นอายุลง ทั้งนี้ ในกรณีที่กฎหมายเฉพาะเรื่องกำหนดเงื่อนไขเวลาการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไว้เป็นประการใด ให้ปฏิบัติตามกฎหมายนั้นด้วย และเมื่อชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้ว

ในกรณีที่ไม่สามารถออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้รับชำระค่าธรรมเนียมออกหลักฐานการรับเงินให้แก่ผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าหลักฐานการรับเงินดังกล่าวเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตจนกว่าผู้รับใบอนุญาตจะได้รับหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

ผู้อนุญาตอาจส่งหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรานี้โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้

อนึ่ง เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๓^๖ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการฯ ผู้อนุญาตต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินกิจการของผู้ได้รับอนุญาตซึ่งเป็นการดำเนินการต่างหากจากการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต เพื่อให้การดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุลักษณะประสงคของกฎหมายในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ทั้งนี้ หากผู้อนุญาตเห็นว่ากฎระเบียบที่ออกตามกฎหมายในความรับผิดชอบของตนฉบับใดมีบทบัญญัติที่อาจขัดหรือแย้งกับหลักการแห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการฯ หรือพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตฯ ก็สมควรที่จะดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎระเบียบเช่นนั้นให้มีความสอดคล้องและรองรับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป

ประเด็นที่สอง เห็นว่า มาตรา ๔^๗ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตฯ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ณ สถานที่ทำการของผู้อนุญาต หรือผ่านช่องทางหนึ่งช่องทางใดตามที่ผู้อนุญาตกำหนดไว้ โดยผู้รับใบอนุญาตสามารถชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ณ สถานที่ทำการของผู้อนุญาตได้ตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกา มีผลใช้บังคับ^๘ สำหรับช่องทางอื่นนั้น ผู้อนุญาตต้องจัดให้มีช่องทางใดช่องทางหนึ่งขึ้นเพื่อเป็นทางเลือกเพิ่มเติมสำหรับอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกา ใช้บังคับ^๙ จึงเห็นได้ว่าพระราชกฤษฎีกานี้มุ่งประสงค์ที่จะให้ผู้รับใบอนุญาตสามารถชำระค่าธรรมเนียม ณ สถานที่ทำการของผู้อนุญาตได้เป็นอย่างน้อย และผู้อนุญาตต้องจัดให้มีช่องทางอื่นเพิ่มเติมอย่างน้อยอีกหนึ่งช่องทางเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังนั้น ผู้อนุญาตจึงไม่สามารถใช้ช่องทางอื่นซึ่งเป็นทางเลือกโดยไม่จัดให้มีการอำนวยความสะดวกในการชำระค่าธรรมเนียม

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๗มาตรา ๔ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ณ สถานที่ทำการของผู้อนุญาต หรือผ่านช่องทางหนึ่งช่องทางใดดังต่อไปนี้

- (๑) จุดบริการรับชำระค่าธรรมเนียม
- (๒) ธนาคาร
- (๓) ศูนย์บริการร่วมหรือศูนย์รับคำขออนุญาต
- (๔) ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์
- (๕) ช่องทางอื่นใดที่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

ให้ผู้อนุญาตจัดให้มีช่องทางสำหรับรองรับการชำระค่าธรรมเนียมตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) อย่างน้อยหนึ่งช่องทาง รวมทั้งกำหนดรายละเอียดวิธีการชำระค่าธรรมเนียม และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

^๘มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และมีผลใช้บังคับในวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔)

^๙มาตรา ๖ ให้ผู้อนุญาตจัดให้มีช่องทางสำหรับรองรับการชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔ วรรคสอง ให้แล้วเสร็จภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

ฯลฯ

ฯลฯ

ณ สถานที่ทำการของผู้อนุญาตได้ เนื่องจากผู้รับใบอนุญาตแต่ละรายย่อมสะดวกในการชำระค่าธรรมเนียมผ่านช่องทางที่แตกต่างกัน เช่น ผู้ประกอบการบางรายอาจสะดวกที่จะชำระ ณ สถานที่ทำการของผู้อนุญาต มากกว่าการชำระที่ธนาคาร หรือชำระ ณ ศูนย์บริการร่วม หรือจุดบริการรับชำระค่าธรรมเนียม ซึ่งยังไม่แน่ว่าผู้อนุญาตจะจัดให้มีจุดบริการรับชำระค่าธรรมเนียม ณ สถานที่ใด และมีจำนวนมากน้อยเพียงใด

อนึ่ง การรับชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ณ สถานที่ทำการของผู้อนุญาต มิได้มีการกำหนดเฉพาะเจาะจงให้ผู้อนุญาตต้องรับชำระค่าธรรมเนียมเป็นเงินสดโดยไม่สามารถรับชำระค่าธรรมเนียมผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ดังนั้น ผู้อนุญาตอาจจัดให้มีช่องทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ณ สถานที่ทำการของผู้อนุญาตได้ อันถือเป็นการดำเนินการตาม มาตรา ๔^{๑๐} ประกอบกับมาตรา ๖^{๑๑} แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตฯ แล้ว

ประเด็นที่สาม เห็นว่า มาตรา ๑๒^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการฯ และพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตฯ เป็นการกำหนดเฉพาะกระบวนการในการต่ออายุใบอนุญาตเพิ่มเติมจากกรณีการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนดในกฎหมายเฉพาะ และเป็นเพียงการแสดงความประสงค์ของผู้รับใบอนุญาตที่จะประกอบกิจการต่อเนื่องกันไป โดยผู้รับใบอนุญาตยังคงมีหน้าที่ต้องประกอบกิจการให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายตลอดระยะเวลาระหว่างการประกอบกิจการ การต่ออายุใบอนุญาตจึงไม่กระทบถึงกระบวนการหรือการดำเนินการในส่วนอื่นที่กำหนดในกฎหมายเฉพาะ เช่น การขออนุญาต การพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ดังนั้น ผู้อนุญาตจึงยังมีหน้าที่และอำนาจดำเนินการตามที่กำหนดในกฎหมายได้ จากกรณีตามที่หารือนี้ หากผู้รับใบอนุญาตได้ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตและได้รับการต่ออายุใบอนุญาตแล้ว และต่อมามีเหตุซึ่งทำให้มีการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนด ผู้อนุญาตย่อมสามารถสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตได้โดยไม่ต้องคืนค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้รับใบอนุญาต ซึ่งเป็นการปฏิบัติเช่นเดียวกับการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตทั่วไป

เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสมควรที่สำนักงาน ก.พ.ร. จะได้แจ้งเวียนและเผยแพร่ข้อหารือตามพระราชกฤษฎีกานี้ให้หน่วยงานของรัฐและประชาชนทราบโดยทั่วกันด้วย

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๖๔

^{๑๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗, ข้างต้น

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๘, ข้างต้น

^{๑๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

**แนวทางการปฏิบัติในการต่ออายุใบอนุญาต ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาต
ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564
และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม**

ด้วยพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2564 และมีผลบังคับใช้ในวันที่ 22 พฤศจิกายน 2564 มีเจตนารมณ์ในการอำนวยความสะดวกและลดภาระให้แก่ประชาชนในกระบวนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต โดยกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตสามารถชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ซึ่งหนึ่งในกฎหมายที่พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้กำหนดให้ใช้วิธีการชำระค่าธรรมเนียมแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต คือ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดให้ใบอนุญาตกิจการ ได้แก่ ใบอนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในลักษณะที่เป็นการค้า ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาด และใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ผู้รับใบอนุญาต (ผู้ประกอบการ) สามารถขอชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต โดยสามารถชำระค่าธรรมเนียม ณ สถานที่ทำการของผู้อนุญาต (ราชการส่วนท้องถิ่น) หรือผ่านช่องทางใดช่องทางหนึ่งที่เป็นกรอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขแล้ว โดยมีรายละเอียดในการปฏิบัติ ดังนี้

1. การมีผลบังคับใช้ของพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564

1.1 พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ จะมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป คือ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 22 พฤศจิกายน 2564 เป็นต้นไป¹ ทั้งนี้ จะมีผลกับการต่ออายุใบอนุญาตตามประเภทกิจการที่ระบุในข้อ 1.2 เท่านั้น

1.2 เมื่อพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ มีผลใช้บังคับแล้ว ผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประเภทใบอนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในลักษณะที่เป็นการค้า ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาด และใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่

¹ พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หรือทางสาธารณะ ผู้ประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตสามารถขอชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้²

2. แนวทางปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564 “สำหรับผู้ประกอบกิจการ”

หากผู้ประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตมีความประสงค์จะขอชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

2.1 ผู้ประกอบกิจการต้องชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตก่อนที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ กรณีที่ผู้ประกอบกิจการไม่ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตก่อนที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ³ ถือว่าผู้ประกอบกิจการรายดังกล่าวขาดต่ออายุใบอนุญาต ไม่สามารถประกอบกิจการต่อไปได้ โดยหากผู้ประกอบกิจการประสงค์ที่จะประกอบกิจการต่อไป ผู้ประกอบกิจการจะต้องยื่นคำขออนุญาตพร้อมหลักฐานประกอบการพิจารณาที่เกี่ยวข้องเสมือนเป็นผู้ประกอบกิจการรายใหม่

2.2 การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ผู้ประกอบกิจการชำระค่าธรรมเนียม ณ สถานที่ทำการของราชการส่วนท้องถิ่น หรือผ่านช่องทางหนึ่งช่องทางใดที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดให้มีขึ้นเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน เช่น จุดบริการชำระค่าธรรมเนียมนอกสถานที่ทำการ ธนาคาร ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

2.3 หากผู้ประกอบกิจการมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะการประกอบกิจการในส่วนสำคัญ เช่น การขยายขนาดกิจการ การปรับเปลี่ยนโครงสร้างอาคาร การปรับเปลี่ยนระบบการบำบัดมลพิษ เป็นต้น ผู้ประกอบกิจการต้องแจ้งรายละเอียดแก่ราชการส่วนท้องถิ่นก่อนดำเนินการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ กรณีผู้ประกอบกิจการตลาดมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะการประกอบกิจการในส่วนสำคัญ ผู้ประกอบกิจการจะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนจึงจะสามารถดำเนินการได้⁴

² พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564

มาตรา 3 การต่ออายุใบอนุญาตตามรายชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตที่กำหนดในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ผู้รับใบอนุญาตอาจชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้

³ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 55 บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นผู้ออกใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขอต่ออายุใบอนุญาต และการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น

⁴ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 34 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖ การเปลี่ยนแปลง ขยายหรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์การของรัฐที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินกิจการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามบทบัญญัติอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

3. แนวทางปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564 “สำหรับราชการส่วนท้องถิ่น”

3.1 กรณีที่ผู้ประกอบการประสงค์ที่จะชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต และยังคงประกอบการกิจการในลักษณะเดิม ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะการประกอบการกิจการในส่วนสำคัญ ราชการส่วนท้องถิ่นจะไม่สามารถเรียกให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตหรือหลักฐานประกอบการยื่นคำขอได้ โดยเมื่อผู้ประกอบการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ถือว่าผู้ประกอบการได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

3.2 เมื่อได้รับค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตเรียบร้อยแล้ว ให้ราชการส่วนท้องถิ่นออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต คือ ใบอนุญาตประกอบการให้แก่ผู้ประกอบการ แต่หากมีเหตุที่ราชการส่วนท้องถิ่นไม่สามารถออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต ผู้ประกอบการสามารถนำหลักฐานการรับเงินที่ได้รับจากราชการส่วนท้องถิ่นมาใช้แทนหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตได้ จนกว่าราชการส่วนท้องถิ่นจะออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต⁵ ทั้งนี้ ราชการส่วนท้องถิ่นอาจออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตหรือหลักฐานการรับเงินในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ อย่างไรก็ตาม การออกหลักฐานการรับเงิน ราชการส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับระเบียบการเงินที่เกี่ยวข้องด้วย

3.3 ราชการส่วนท้องถิ่นต้องพัฒนาหรือจัดให้มีช่องทางการชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติม นอกเหนือจากจุดรับชำระค่าธรรมเนียม ณ สถานที่ทำการของราชการส่วนท้องถิ่นอย่างน้อย 1 ช่องทาง⁶

⁵ พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564

มาตรา 5 ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔ ก่อนวันที่ใบอนุญาตจะสิ้นอายุลง ทั้งนี้ ในกรณีที่กฎหมายเฉพาะเรื่องกำหนดเงื่อนไขเวลาการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไว้เป็นประการใด ให้ปฏิบัติตามกฎหมายนั้นด้วย และเมื่อชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้ว

ในกรณีที่ไม่สามารถออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้รับชำระค่าธรรมเนียมออกหลักฐานการรับเงินให้แก่ผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าหลักฐานการรับเงินดังกล่าวเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตจนกว่าผู้รับใบอนุญาตจะได้รับหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

ผู้อนุญาตอาจส่งหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๕ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้

⁶ พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564

มาตรา 4 ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ณ สถานที่ทำการของผู้อนุญาต หรือผ่านช่องทางหนึ่งช่องทางใดดังต่อไปนี้

- (๑) จุดบริการรับชำระค่าธรรมเนียม
- (๒) ธนาคาร
- (๓) ศูนย์บริการร่วมหรือศูนย์รับคำขออนุญาต
- (๔) ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์
- (๕) ช่องทางอื่นใดที่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

ให้ผู้อนุญาตจัดให้มีช่องทางสำหรับรองรับการชำระค่าธรรมเนียมตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) อย่างน้อยหนึ่งช่องทาง รวมทั้งกำหนดรายละเอียดวิธีการชำระค่าธรรมเนียม และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามร้อยหกสิบวันนับตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ คือ ภายในวันที่ 17 พฤศจิกายน 2565⁷

ทั้งนี้ ช่องทางการชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมนอกเหนือจากสถานที่ทำการของผู้อนุญาตที่ราชการส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีเพิ่มเติมตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ ได้แก่

(1) จุดบริการรับชำระค่าธรรมเนียม ราชการส่วนท้องถิ่นอาจจัดตั้งจุดบริการรับชำระค่าธรรมเนียมของราชการส่วนท้องถิ่นในสถานที่อื่น ๆ เช่น ห้างสรรพสินค้า สถานีรถไฟฯ ร้านสะดวกซื้อ เป็นต้น

(2) ธนาคาร ราชการส่วนท้องถิ่นอาจพัฒนาระบบรับชำระค่าธรรมเนียมที่ผู้ประกอบการกิจการสามารถพิมพ์หรือดาวน์โหลดเอกสารแจ้งการชำระค่าธรรมเนียม เพื่อให้ผู้ประกอบการนำไปชำระที่ธนาคาร ตู้ ATM หรือผ่านระบบ Mobile Banking ของธนาคารก็ได้

(3) ศูนย์บริการร่วมหรือศูนย์รับคำขออนุญาต ราชการส่วนท้องถิ่นอาจร่วมกับหน่วยงานรัฐหรือองค์กรเอกชน จัดตั้งหรือเข้าร่วมเป็นศูนย์การให้บริการรับคำขออนุญาตเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน เช่น การจัดตั้ง One stop service เป็นต้น

(4) ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ ราชการส่วนท้องถิ่นใดที่มีศักยภาพอาจพัฒนา Application หรือเว็บไซต์เพื่อรองรับการชำระค่าธรรมเนียมและการต่ออายุใบอนุญาตเพื่อใช้งานในพื้นที่ของตนเอง หรืออาจใช้ระบบการอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขที่กรมอนามัยกำลังพัฒนาอยู่ก็ได้

(5) ช่องทางอื่นใดที่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการพัฒนาหรือจัดให้มีช่องทางการชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมข้างต้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดรายละเอียดและวิธีการชำระค่าธรรมเนียม พร้อมทั้งประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป⁸

3.4 กรณีที่ผู้ประกอบการได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้มีผลใช้บังคับ คือ ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนวันที่ 22 พฤศจิกายน 2564 และคำขอดังกล่าวยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ราชการส่วนท้องถิ่นควรแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบถึงสิทธิในการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกาฯ ด้วย ทั้งนี้ หากผู้ประกอบการรายดังกล่าวประสงค์ที่จะใช้สิทธิการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนที่พระราชกฤษฎีกาฯ จะมีผลใช้บังคับ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นนำหลักเกณฑ์ตามมาตรา 5 แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ ฉบับนี้ มาบังคับใช้โดยอนุโลม⁹

⁷ พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564

มาตรา 6 ให้ผู้อนุญาตจัดให้มีช่องทางสำหรับรองรับการชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔ วรรคสอง ให้แล้วเสร็จภายในสามร้อยหกสิบวันนับตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐใดไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่งให้แจ้งเหตุผลพร้อมระยะเวลาที่คาดว่าจะแล้วเสร็จต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อรายงานคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

⁸ โปรดดูเชิงอรรถที่ 6 ข้างต้น

⁹ พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564

มาตรา 7 คำขอต่ออายุใบอนุญาตตามรายชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตที่กำหนดในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ซึ่งผู้รับใบอนุญาตได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้อนุญาตผู้รับใบอนุญาตอาจดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้และให้นำความในมาตรา ๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อควบคุม กำกับ ดูแลการประกอบกิจการ ให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

การที่ผู้ประกอบการขอชำระค่าธรรมเนียมแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกา ฉบับนี้ ย่อมส่งผลต่อกระบวนการพิจารณาอนุญาตตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นไม่ต้องดำเนินการตรวจสอบเอกสารหลักฐานประกอบคำขอต่ออายุใบอนุญาต รวมถึง การตรวจสอบสุขลักษณะสถานประกอบการเพื่อพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ โดยเมื่อผู้ประกอบการ ขอชำระค่าธรรมเนียมแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ราชการส่วนท้องถิ่นโดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออก หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต คือ ใบอนุญาตประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ให้แก่ ผู้ประกอบการ โดยไม่สามารถกำหนดให้มีการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต หรือหลักฐานประกอบการยื่นคำขอ หรือเงื่อนไขอื่นใดที่ต้องดำเนินการระหว่างการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการควบคุม ฝ้าระวัง และตรวจสอบสุขลักษณะในการประกอบกิจการ และป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพที่อาจจะเกิดขึ้น รวมทั้งกรณีที่ผู้ประกอบการขยายขนาดของกิจการเกินกว่าที่เคยขออนุญาตไว้ หรือกรณีที่ผู้ประกอบการ อาจมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต แบบแปลนอาคารการจัดเก็บวัตถุดิบ รวมทั้งการปรับเปลี่ยนระบบ การจัดการและบำบัดกาก ของเสีย หรือมลพิษต่าง ๆ ที่เกิดในสถานประกอบการนั้น ราชการส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

4.1 ราชการส่วนท้องถิ่นควรปรับปรุงข้อบัญญัติท้องถิ่น โดยเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการ ตามพระราชกฤษฎีกา อีกแนวทางหนึ่ง โดยยังคงไว้ซึ่งหลักเกณฑ์ วิธีการเดิมก่อนพระราชกฤษฎีกาฯ ฉบับนี้ มีผลใช้บังคับ และดำเนินการตรวจประเมินสถานประกอบการเป็นประจำ โดยกำหนดแผนการตรวจประเมิน สถานประกอบการประจำปี หรือแผนการสุ่มตรวจประเมินสถานประกอบการ ซึ่งอาจเข้าตรวจประเมินก่อน ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือภายหลังการต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ กรณีที่ตรวจสอบสถานประกอบการแล้ว พบว่า ผู้ประกอบการไม่ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น ราชการส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการใช้อำนาจตามกฎหมาย ได้แก่ การออกคำแนะนำ การออกคำสั่งทางปกครอง เช่น คำสั่งให้แก้ไขการประกอบกิจการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เป็นต้น รวมถึงการเปรียบเทียบคดี และดำเนินคดีกรณีที่มีการฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ตามกฎหมายหรือฝ่าฝืนคำสั่งทางปกครอง

4.2 ราชการส่วนท้องถิ่นอาจนำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาฯ ไปกำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น โดยยังคง กำหนดหลักเกณฑ์การยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามปกติไว้ด้วย ทั้งนี้ ราชการส่วนท้องถิ่นควรกำหนดให้ ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงลักษณะการประกอบกิจการในส่วนสำคัญต้องแจ้งรายละเอียด การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวแก่ราชการส่วนท้องถิ่นก่อนที่จะเริ่มดำเนินการ กรณีผู้ประกอบการตลาดต้องได้รับ อนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนจึงจะสามารถดำเนินการได้ อย่างไรก็ตาม การกำหนดให้ ผู้ประกอบการต้องแจ้งหรือขออนุญาตในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะการประกอบกิจการ จะต้องไม่กระทบ ต่อสิทธิของผู้ประกอบการในการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต

4.3 ราชการส่วนท้องถิ่นควรปรับปรุงคู่มือประชาชนให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกา ฉบับนี้ ทั้งนี้ กรมอนามัยจะดำเนินการจัดทำคู่มือประชาชนฉบับกลางเพื่อเผยแพร่เป็นตัวอย่างให้ราชการส่วน ท้องถิ่นต่อไป

4.4 ราชการส่วนท้องถิ่นควรสื่อสารให้กับประชาชนรับทราบเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินการ และสิทธิของผู้ประกอบกิจการในการชำระค่าธรรมเนียมแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกาฯ ฉบับนี้ โดยการประชาสัมพันธ์ควรครอบคลุมทั้งกลุ่มผู้ยื่นคำขออนุญาตก่อนพระราชกฤษฎีกาฯ จะมีผลใช้บังคับ กับกลุ่มที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และกลุ่มผู้ยื่นคำขออนุญาตภายหลัง พระราชกฤษฎีกาฯ มีผลใช้บังคับ

จัดทำโดย กองกฎหมาย กรมอนามัย โทร. 0 2590 4219

ข้อมูล ณ วันที่ 12 ตุลาคม 2564

**แนวทางการปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการป้องกันความเสี่ยงจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))
สำหรับสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๔**

ด้วยสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อโควิด 19 เป็นจำนวนมากในหลายพื้นที่ทั่วประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่พบในกลุ่มผู้สัมผัสผู้ป่วยยืนยันต่อเนื่องจากกลุ่มการแพร่ระบาดในสถานบันเทิง การเดินทางจากพื้นที่เสี่ยง และการติดเชื้อต่อเนื่องจากสถานที่เฉพาะกลุ่ม เช่น โรงงาน สถานที่พักของแรงงานและแรงงานต่างด้าว ส่งผลให้มีจำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่และผู้ป่วยสะสมเพิ่มขึ้น ซึ่งจำเป็นต้องกำหนดมาตรการตามกฎหมายเพื่อป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด 19 และให้ผู้มีหน้าที่สามารถปฏิบัติตามสุลักษณะ มีประสิทธิภาพ และเหมาะสม รวมทั้งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในการประกอบกิจการนี้ด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการป้องกันความเสี่ยงจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) สำหรับสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๔ โดยมีรายละเอียดในการปฏิบัติตามประกาศฯ ดังนี้

ผลการบังคับใช้ตามประกาศฯ ฉบับนี้

๑. มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป (วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป)
๒. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการการป้องกันความเสี่ยงจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) สำหรับสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๓
๓. ประกาศฯ ฉบับนี้ มีผลบังคับใช้กับสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นพื้นที่ ตั้งสถานประกอบกิจการนั้น ได้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพไว้ตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๔. ให้สถานประกอบกิจการ ผู้ดำเนินการ ผู้ปฏิบัติงาน และราชการส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันความเสี่ยงตามระดับของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ดังนี้

“ระดับ ๑” หมายความว่า สถานการณ์ที่ไม่พบผู้ติดเชื้อไวรัสทั้งในสถานประกอบกิจการและในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานประกอบกิจการ และในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีพื้นที่ติดต่อกันนั้น แต่ยังคงพบการระบาดของเชื้อไวรัสภายในประเทศและต่างประเทศ

“ระดับ ๒” หมายความว่า สถานการณ์ที่ไม่พบผู้ติดเชื้อในสถานประกอบกิจการ แต่พบว่ามีประวัติการพบผู้ติดเชื้อ ซึ่งอยู่ในระยะแพร่เชื้อตามที่กรมควบคุมโรคกำหนด เข้ามาใช้บริการในสถานประกอบกิจการนั้น หรือพบผู้ติดเชื้อในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หรือในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน

“ระดับ ๓” หมายความว่า สถานการณ์ที่พบผู้ติดเชื้อในสถานประกอบกิจการนั้น

บทบาทหน้าที่ของสถานประกอบการหรือผู้ดำเนินการ

๑. ต้องมีการประเมินสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ในสถานประกอบการ ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานประกอบการ กิจการ หรือในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ว่าจะอยู่ในระดับ ๑ หรือระดับ ๒ หรือระดับ ๓ และปฏิบัติตามมาตรการป้องกันความเสี่ยงจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังนี้

๑.๑ กรณีสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสอยู่ในระดับ ๑ ให้ปฏิบัติตามมาตรการดังต่อไปนี้

(๑) ทำความสะอาดอาคารสถานประกอบการด้วยน้ำยาทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะบริเวณพื้นผิวที่มีการสัมผัสบ่อยหรือสัมผัสร่วมกัน และต้องดูแลความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน

(๒) มีการระบายอากาศที่ดีและเพียงพอ กรณีมีระบบปรับอากาศต้องมีอัตราการระบายอากาศเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) พื้นที่ปฏิบัติงานและพื้นที่ให้บริการอย่างน้อย ๑ คน ต่อ ๔ ตารางเมตร หรือเว้นระยะห่างระหว่างบุคคล อย่างน้อย ๑ เมตร

(๔) ทำความสะอาด เครื่องมือ เครื่องใช้ ภาชนะ อุปกรณ์และเครื่องจักร ก่อนและหลังประกอบกิจการ หรือให้บริการทุกครั้ง

(๕) มีอ่างล้างมือพร้อมน้ำและสบู่อย่างเพียงพอ หากไม่สามารถจัดให้มีอ่างล้างมือได้ต้องจัดให้มีเจลแอลกอฮอล์ หรือแอลกอฮอล์เข้มข้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐

(๖) ให้มีภาชนะบรรจุ หรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับประเภทและปริมาณของมูลฝอย

(๗) มีอุปกรณ์ทำความสะอาด น้ำยาทำความสะอาด สารฆ่าเชื้อ อย่างเพียงพอ

(๘) มีอุปกรณ์ป้องกันตนเองสำหรับพนักงานทำความสะอาดอย่างเพียงพอ

(๙) ผู้ปฏิบัติงานต้องมีสุขภาพดี ไม่เป็นโรคติดต่อ รักษาความสะอาดของร่างกายอย่างสม่ำเสมอ สวมใส่เสื้อผ้าที่สะอาดและมีสุขอนามัยส่วนบุคคลที่ดี

(๑๐) วัดอุณหภูมิของผู้ปฏิบัติงานและผู้มาใช้บริการ และมีการลงทะเบียนเข้าและออกจากสถานประกอบการ ผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทางราชการกำหนด เช่น ไทยชนะหรือใช้การบันทึกข้อมูล

(๑๑) ผู้ปฏิบัติงานประเมินตนเองก่อนเข้าทำงานทุกวัน ผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัลตามที่กรมอนามัยกำหนด เช่น ไทยเซฟไทย (Thai Save Thai) หากมีอาการป่วยจากเชื้อไวรัสหรือสัมผัสใกล้ชิดผู้ติดเชื้อให้หยุดปฏิบัติงานทันที

กำกับ ดูแล ให้ผู้ปฏิบัติงาน ผู้มาติดต่อ และผู้ให้บริการ สวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้าตลอดระยะเวลาที่อยู่ในสถานประกอบการ ยกเว้นขณะดื่มหรือรับประทานอาหาร

(๑๒) ประเมินสถานประกอบการ ในการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส ผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัลตามที่กรมอนามัยกำหนด เช่น ไทยสต็อปโควิดพลัส (Thai Stop COVID Plus)

(๑๓) การให้บริการอาหารและเครื่องดื่มในสถานประกอบการ ต้องจัดบริการที่ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย ป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรค และต้องมีอ่างล้างมือหรือเจลแอลกอฮอล์หรือแอลกอฮอล์เข้มข้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ไว้ด้วย

๑.๒ กรณีสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสอยู่ในระดับ ๒ ให้ปฏิบัติตามมาตรการในระดับ ๑ และดำเนินการตามมาตรการในระดับ ๒ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ให้เพิ่มมาตรการในการทำมาสะอาดจุดสัมผัสร่วมอย่างน้อยวันละ ๒ ครั้ง หรือเพิ่มความถี่มากขึ้น หากมีผู้ให้บริการจำนวนมาก และอาจฆ่าเชื้อด้วยสารฆ่าเชื้อโรค

(๒) เมื่อทราบว่ามีผู้ติดเชื้อเข้ามาในสถานประกอบการตามช่วงเวลา ให้หยุดการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องทันที

(๓) จัดให้มีมาตรการลดความแออัด ลดการสัมผัสในสถานประกอบการ

(๔) จัดทำทะเบียนบันทึกประวัติและข้อมูลการเดินทางของผู้ปฏิบัติงาน กรณีที่มีการเดินทางไปในพื้นที่หรือสถานที่เสี่ยง

(๕) มีการตรวจหาเชื้อไวรัสให้แก่พนักงานตามความเหมาะสม กรณีตรวจแล้วได้ผลที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดที่จะเป็นผู้ติดเชื้อ ให้รายงานต่อเจ้าหน้าที่สาธารณสุขโดยทันที และปฏิบัติตามมาตรการควบคุมโรคตามที่กฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อกำหนด

(๖) ส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนได้รับวัคซีนป้องกันการติดเชื้อไวรัส ตามที่กรมควบคุมโรคกำหนด

(๗) เพิ่มมาตรการในการคัดกรอง ในกรณีมีบุคคลภายนอกที่เข้ามาให้บริการหรือปฏิบัติงานในสถานประกอบการมากกว่าหนึ่งชั่วโมง ต้องดำเนินการประเมินตนเองผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัลตามที่กรมอนามัยกำหนดด้วย

(๘) เพิ่มมาตรการกรณีที่มีการให้บริการอาหารและเครื่องดื่มในสถานประกอบการ โดยจัดให้มีที่นั่งรับประทานอาหารเป็นการเฉพาะที่สามารถป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อไวรัส

๑.๓ กรณีสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสอยู่ในระดับ ๓ ให้ปฏิบัติตามมาตรการในระดับ ๒ และมาตรการในระดับ ๓ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) พิจารณาหยุดกิจกรรมหรือการให้บริการ ในแผนกที่มีผู้ปฏิบัติงานติดเชื้อและบริเวณที่เกี่ยวข้อง และให้เปิดการดำเนินการต่อไปได้ในวันถัดจากวันที่ทำความสะอาดแล้วเสร็จหนึ่งวัน หรือตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขกำหนด หรือใช้มาตรการอื่นตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดแล้วแต่กรณี เช่น ห้ามแหวะระหว่างการเดินทาง ไม่ให้ออกไปภายนอกสถานประกอบการ (Bubble and Seal)

(๒) ให้เพิ่มความถี่ในการทำความสะอาดสถานประกอบการ อย่างน้อยทุก ๒ ชั่วโมงหรือหลังการให้บริการ

(๓) เพิ่มการดูแลการระบายอากาศในสถานประกอบการให้มีการถ่ายเทอากาศบริเวณที่พบผู้ติดเชื้อทันที และปรับปรุงระบบระบายอากาศให้ดียิ่งขึ้น โดยอาจติดตั้งอุปกรณ์เพิ่ม

(๔) การจัดการมูลฝอยประเภทที่ปนเปื้อนน้ำมูก น้ำลาย สารคัดหลั่ง เช่น หน้ากากอนามัยกระดาษทิชชู ชุดตรวจและน้ำยาที่เกี่ยวข้องกับการวินิจฉัยการติดเชื้อ SARS-CoV-2 (เชื้อก่อโรค COVID-19) แบบตรวจหาแอนติเจนด้วยตนเอง (COVID-19 Antigen test self-test kits) ที่ใช้งานแล้ว ให้จัดที่ทิ้งมูลฝอยติดเชื้อเป็นการเฉพาะ แยกเก็บรวบรวม และทำลายเชื้อไวรัส ใส่ถุงบรรจุมูลฝอยติดเชื้อที่ทำจากพลาสติกหรือวัสดุอื่นที่มีความเหนียวไม่ฉีกขาดง่าย

๒. ดำเนินการตามมาตรการป้องกันความเสี่ยงจากเชื้อไวรัสตามระดับของสถานการณ์การแพร่ระบาด โดยเพิ่มมาตรการจากระดับ ๑ เป็นระดับ ๒ หรือจนถึงระดับ ๓ หรือโดยลดมาตรการจากระดับที่ ๓ เป็นระดับที่ ๒ หรือเป็นระดับที่ ๑ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขกำหนด

๓. ในกรณีที่สถานประกอบการใดมีมาตรการกำหนดไว้โดยเฉพาะที่มีความเข้มข้นมากกว่ามาตรการตามประกาศนี้ให้ปฏิบัติตามมาตรการนั้นต่อไปได้ และให้ปฏิบัติตามมาตรการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย

บทบาทหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงาน

๑. ผู้ปฏิบัติงานต้องมีสุขภาพดี ไม่เป็นโรคติดต่อ รักษาความสะอาดของร่างกายอย่างสม่ำเสมอ สวมใส่เสื้อผ้าที่สะอาดและมีสุขอนามัยส่วนบุคคลที่ดี
๒. จัดให้มีการวัดอุณหภูมิของผู้ปฏิบัติงานและผู้มาใช้บริการ และมีการลงทะเบียนเข้าและออกจากสถานประกอบกิจการ ผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทางราชการกำหนด เช่น ไทยชนะหรือใช้การบันทึกข้อมูล
๓. ประเมินตนเองก่อนเข้าทำงานทุกวัน ผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัลตามที่กรมอนามัยกำหนด เช่น ไทยเซฟไทย (Thai Save Thai) หากพบว่า มีอาการป่วยจากเชื้อไวรัสหรือสัมผัสใกล้ชิดผู้ติดเชื้อภายในระยะเวลาที่อาจมีความเสี่ยงในการเป็นผู้ติดเชื้อให้หยุดปฏิบัติงานทันที
๔. ให้ผู้ปฏิบัติงาน ผู้มาติดต่อ และผู้ให้บริการ สวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า ตลอดระยะเวลาที่อยู่ในสถานประกอบกิจการ ยกเว้นขณะดื่มหรือรับประทานอาหาร
๕. จัดทำทะเบียนบันทึกประวัติและข้อมูลการเดินทางของผู้ปฏิบัติงาน กรณีที่มีการเดินทางไปในพื้นที่หรือสถานที่เสี่ยง และให้มีมาตรการป้องกันควบคุมโรค เช่น การกักตัวเพื่อสังเกตอาการ
๖. ในแผนกที่มีผู้ปฏิบัติงานผู้ติดเชื้อและบริเวณที่เกี่ยวข้อง ให้จัดที่ทิ้งมูลฝอยติดเชื้อเป็นการเฉพาะแยกเก็บรวบรวม และทำลายเชื้อไวรัส โดยใส่ถุงบรรจุมูลฝอยติดเชื้อที่ทำจากพลาสติกหรือวัสดุอื่นที่มีความเหนียว ไม่ฉีกขาดง่าย ทนทานต่อสารเคมีและการรับน้ำหนัก กันน้ำได้ ไม่รั่วซึมและไม่ดูดซึม จำนวนสองชั้น ถุงชั้นแรกให้ราดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือน้ำยาฟอกขาว จากนั้นมัดปากถุงให้แน่นแล้วซ้อนด้วยถุงแดงบรรจุมูลฝอยติดเชื้ออีกหนึ่งชั้นมัดปากถุงให้แน่นอีกครั้ง หากไม่มีถุงแดงต้องมีข้อความ “มูลฝอยติดเชื้อ” ปรากฏบนถุงบรรจุมูลฝอยติดเชื้อ
๗. ปฏิบัติตามมาตรการที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

บทบาทหน้าที่ของประชาชนหรือผู้ให้บริการ

๑. มีการลงทะเบียนเข้าและออกจากสถานประกอบกิจการ ผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทางราชการกำหนด เช่น ไทยชนะหรือใช้การบันทึกข้อมูล
๒. กรณีผู้มาติดต่อมีประวัติเข้าไปในสถานที่เสี่ยง หรือสัมผัสใกล้ชิดผู้ติดเชื้อภายในระยะเวลาที่อาจมีความเสี่ยงในการเป็นผู้ติดเชื้อให้งดเข้าไปในสถานประกอบกิจการ
๓. ประเมินตนเองก่อนเข้ารับบริการผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัลตามที่กรมอนามัยกำหนด เช่น ไทยเซฟไทย (Thai Save Thai) หากพบว่ามีความเสี่ยงที่อาจจะเป็นผู้ติดเชื้อให้งดเข้าใช้บริการ
๔. สวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า ตลอดระยะเวลาที่อยู่ในสถานประกอบกิจการ ยกเว้นขณะดื่มหรือรับประทานอาหาร
๕. ในกรณีมีบุคคลภายนอกที่เข้ามาให้บริการหรือปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการมากกว่า ๑ ชั่วโมง ต้องดำเนินการประเมินตนเองผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัลตามที่กรมอนามัยกำหนดด้วย
๖. ปฏิบัติตามมาตรการที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

บทบาทหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่น

ราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพไว้ตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องประเมินสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ว่าอยู่ในระดับใด และให้ตรวจตรา ควบคุม กำกับดูแล ให้คำแนะนำแก่สถานประกอบกิจการให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามประกาศฯ ฉบับนี้ อย่างเคร่งครัด หากพบว่าผู้ดำเนินกิจการหรือผู้ปฏิบัติงานฝ่าฝืนประกาศฯ ฉบับนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะต้องรวบรวมพยาน หลักฐานเพื่อเปรียบเทียบปรับและดำเนินคดีต่อไป

บทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามประกาศฯ ฉบับนี้ มีโทษตามมาตรา ๖๘ ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

ศึกษารายละเอียดหลักเกณฑ์มาตรการป้องกันความเสี่ยงฯ
ในสถานการณ์การแพร่ระบาดฯ แต่ละระดับเพิ่มเติม

จัดทำโดย กองกฎหมาย กรมอนามัย โทร. 0 2590 4219

พระราชกฤษฎีกา

การกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต
แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต
พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔
เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต
แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาต
ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ การต่ออายุใบอนุญาตตามรายชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตที่กำหนดในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ผู้รับใบอนุญาตอาจชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้

มาตรา ๔ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ณ สถานที่ทำการของผู้อนุญาต หรือผ่านช่องทางหนึ่งช่องทางใดดังต่อไปนี้

- (๑) จุดบริการรับชำระค่าธรรมเนียม
- (๒) ธนาคาร
- (๓) ศูนย์บริการร่วมหรือศูนย์รับคำขออนุญาต
- (๔) ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์
- (๕) ช่องทางอื่นใดที่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

ให้ผู้อนุญาตจัดให้มีช่องทางสำหรับรองรับการชำระค่าธรรมเนียมตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) อย่างน้อยหนึ่งช่องทาง รวมทั้งกำหนดรายละเอียดวิธีการชำระค่าธรรมเนียม และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๕ ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔ ก่อนวันที่ใบอนุญาตจะสิ้นอายุลง ทั้งนี้ ในกรณีที่กฎหมายเฉพาะเรื่องกำหนดเงื่อนไขการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไว้เป็นประการใด ให้ปฏิบัติตามกฎหมายนั้นด้วย และเมื่อชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้ว

ในกรณีที่ไม่สามารถออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย ให้รับชำระค่าธรรมเนียมออกหลักฐานการรับเงินให้แก่ผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าหลักฐานการรับเงินดังกล่าวเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตจนกว่าผู้รับใบอนุญาตจะได้รับหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

ผู้อนุญาตอาจส่งหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๕ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้

มาตรา ๖ ให้ผู้อนุญาตจัดให้มีช่องทางสำหรับรองรับการชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔
วรรคสอง ให้แล้วเสร็จภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐใดไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง
ให้แจ้งเหตุผลพร้อมระยะเวลาที่คาดว่าจะแล้วเสร็จต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อรายงาน
คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

มาตรา ๗ คำขอต่ออายุใบอนุญาตตามรายชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาต
ที่กำหนดในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ซึ่งผู้รับใบอนุญาตได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ
และยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้อนุญาต ผู้รับใบอนุญาตอาจดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้
และให้นำความในมาตรา ๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีลักษณะเป็นกิจการหรือการดำเนินการที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตจะประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาซึ่งระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตที่ผู้รับใบอนุญาตอาจดำเนินการดังกล่าวได้ สมควรกำหนดชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตที่ผู้รับใบอนุญาตอาจชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ รวมทั้งกำหนดช่องทางสำหรับรองรับการชำระค่าธรรมเนียมเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและลดภาระแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

**บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียม
การต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔**

รายชื่อพระราชบัญญัติ	ประเภทของใบอนุญาต
๑. พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้า ขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓	๑.๑ ใบทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน
	๑.๒ ใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐาน สินค้า
	๑.๓ ใบอนุญาตให้เป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า
๒. พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘	๒.๑ ใบอนุญาตขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม
๓. พระราชบัญญัติสุสาน และฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘	๓.๑ ใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน
	๓.๒ ใบอนุญาตดำเนินการสุสานและฌาปนสถาน
๔. พระราชบัญญัติสถานพยาบาล สัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓	๔.๑ ใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลสัตว์ ประเภทที่ไม่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน
	๔.๒ ใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลสัตว์ ประเภทที่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน
	๔.๓ ใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ ประเภทที่ไม่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน
	๔.๔ ใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ ประเภทที่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน
๕. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕	๕.๑ ใบอนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในลักษณะที่เป็นการค้า
	๕.๒ ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด
	๕.๓ ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสม อาหารในอาคารหรือพื้นที่ที่มีพื้นที่เกินสองร้อยตาราง เมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาด
	๕.๔ ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
๖. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ <u>หมายเหตุ :- เฉพาะกรณีที่อยู่ใน</u> ความรับผิดชอบของกรมประมง กรมปศุสัตว์ และสำนักงาน คณะกรรมการอาหารและยา	๖.๑ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย
	๖.๒ ใบอนุญาตผลิตวัตถุอันตราย
	๖.๓ ใบอนุญาตนำเข้าวัตถุอันตราย
	๖.๔ ใบอนุญาตส่งออกวัตถุอันตราย
	๖.๕ ใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย
๗. พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑	๗.๑ ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล ประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน
	๗.๒ ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล ประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน
	๗.๓ ใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล ประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

รายชื่อพระราชบัญญัติ	ประเภทของใบอนุญาต
	๗.๔ ใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล ประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน
๘. พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมัน เชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒	๘.๑ ใบอนุญาตประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๓
๙. พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้า เกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑	๙.๑ ใบอนุญาตเป็นผู้ผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ
	๙.๒ ใบอนุญาตเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ
	๙.๓ ใบอนุญาตเป็นผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ
๑๐. พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๐.๑ ใบรับจดทะเบียนการผลิตเพื่อขายเครื่องสำอาง
	๑๐.๒ ใบรับจดทะเบียนการนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอาง
	๑๐.๓ ใบรับจดทะเบียนการรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง
๑๑. พระราชบัญญัติสถาน ประกอบการ เพื่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙	๑๑.๑ ใบอนุญาตประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อ สุขภาพ

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบัวสว่าง

เรื่อง

การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ.๒๕๕๓

เทศบาลตำบลบัวสว่าง

อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบัวสว่าง เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ของเทศบาลตำบลบัวสว่าง อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร

หลักการ

ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ได้กำหนดให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการตราข้อกำหนดของท้องถิ่น เรื่อง สุขลักษณะของกิจการที่ต้องควบคุมหรือกำกับดูแล เพื่อกิจการดังกล่าวให้ปฏิบัติหรือดำเนินกิจการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ได้บัญญัติไว้ในหมวดต่าง ๆ ดังนี้

หมวด ๓ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

หมวด ๖ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

หมวด ๗ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

หมวด ๘ เรื่อง ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

หมวด ๙ เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ประกอบกับกระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลสว่างเป็นเทศบาลตำบลบัวสว่าง ตั้งแต่วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ โดยประกาศดังกล่าวกำหนดให้บรรดาข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้ใช้บังคับในเรื่องใดอยู่ก่อนแล้วคงใช้บังคับได้ต่อไปเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะได้มีการตราเทศบัญญัติในเรื่องนั้นขึ้นใหม่ รวมถึงเพื่อปรับปรุงข้อบังคับตำบล ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพของสังคมปัจจุบัน

เหตุผล

เพื่อให้การดูแลปัญหาการสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบัวสว่าง เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ให้ครบถ้วนถูกต้อง เพื่อประโยชน์แก่สุขภาพและพลานามัยของประชาชนโดยส่วนร่วม ขณะเดียวกันจะช่วยให้เทศบาลตำบลบัวสว่างมีรายได้จากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย

นายกเทศมนตรีตำบลบัวสว่าง จึงขอเสนอร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบัวสว่าง จำนวน ๕ ฉบับ ที่ได้ดำเนินการยกร่างปรับปรุงขึ้นใหม่ ประกอบด้วย

๑.เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบัวสว่าง เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๓

๒.เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบัวสว่าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๓

๓.เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบัวสว่าง เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๓

๔.เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบัวสว่าง เรื่อง การควบคุมกิจการตลาด พ.ศ.๒๕๕๓

๕.เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบัวสว่าง เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๓

เพื่อให้สภาเทศบาลตำบลบัวสว่าง พิจารณาและเห็นชอบ

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบัวสว่าง
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบัวสว่าง ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับ มาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๕ เทศบาลตำบลบัวสว่าง โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบัวสว่าง และผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบัวสว่าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบัวสว่าง เมื่อได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลบัวสว่าง แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสว่าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๙” โดยบรรดาเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และ คำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลบัวสว่าง ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน และให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัติฉบับนี้

หมวดที่ ๑
บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือนุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต หรือให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สถานะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สถานะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สถานะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สถานะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบัวสว่าง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการ หรือพนักงานท้องถิ่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม ภายในเขตเทศบาลตำบลบัวสว่าง ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบด้วยประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕/๒๕๓๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ทั้งนี้ บทนิยามขอบเขตและความหมายของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ได้อธิบายตามบัญชีแนบท้ายเทศบัญญัตินี้

๕.๑ กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

(๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง

(๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอานม

(๓) การประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน

เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดู หรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม

๕.๒ กิจกรรมเกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การระบาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก

(๓) การสะสมเขาสัตว์ ขนสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

(๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์

(๕) การต้ม การตาก การเผา เปลือกหอยเปลือกปี เปลือกกุ้ง ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การระบายและการขายในตลาดสด

(๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดูกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์

(๗) การผลิต การไม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์

(๘) การสะสมหรือการล้างครั้ง

๕.๓ กิจกรรมเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(๑) การผลิตเนย เนยเทียม

(๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยคอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๕) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การระบาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๖) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูขบ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การระบาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมหิน ก้วยเตี่ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี

(๘) การผลิตเบะแซ

(๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๑๐) การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันทร์อบ ขนมเปียะ

(๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋องขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล

(๑๔) การผลิต ผลิตภัณฑ์จากน้ำมันวัว

(๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู

(๑๖) การควั่นกาแฟ

(๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

(๑๘) การผลิตผงชูรส

(๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

(๒๐) การตาก การหมัก การคองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

ครัวเรือน

(๒๑) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ

(๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒๓) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร

(๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้น การผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อการ

บริโภคในครัวเรือน

(๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้า ขึ้นไป

๕.๔ กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง

(๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร

(๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็น กระดาษเย็น เครื่องสำอางต่าง ๆ

(๓) การผลิตตำลึง ผลิตภัณฑ์จากตำลึง

(๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

(๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ

๕.๕ กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร

(๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช

(๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ

- (๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาธู หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ด้วยเครื่องจักร
- (๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร
- (๕) การผลิตยาสูบ
- (๖) การขัด การกระเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร
- (๗) การผลิต การสะสมปุย
- (๘) การผลิตไขมะพร้าวหรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร
- (๙) การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

๕.๖ กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

- (๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ
- (๒) การหลอม การหล่อ การถลุง แร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้น กิจการในข้อ ๕.๖ (๑)
- (๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้น กิจการในข้อ ๕.๖ (๑)
- (๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้น กิจการในข้อ ๕.๖ (๑)
- (๕) การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้น กิจการในข้อ ๕.๖ (๑)
- (๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่

๕.๗ กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

- (๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์
- (๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์เครื่องจักรหรือเครื่องกล
- (๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อม หรือปรับปรุง ยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย
- (๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์
- (๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่
- (๖) การปะ การเชื่อมยาง
- (๗) การอัดผ้าเบรค ผ้าคลัช

๕.๘ กิจการที่เกี่ยวกับไม้

- (๑) การผลิตไม้ขัดไฟ
- (๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วย

(๓) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการปั่น การทาสารเคลือบเงาดี หรือ การแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย

(๔) การอบไม้

(๕) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร

(๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

(๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ

(๘) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

๕.๘ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการบริการ

(๑) การประกอบกิจการ สปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่การให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๒) การประกอบกิจการ อาบ อบ นวด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๔) การประกอบกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่น ในทำนองเดียวกัน

(๕) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นใด ในทำนองเดียวกัน

(๖) การประกอบกิจการโรงแรมหรู

(๗) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เดินรำ รำวง ร้องเงี้ยว คีตโก๊ตเทก คาราโอเกะ ร้านอาหาร สถานบริการ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๘) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๑)

(๙) การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีแสง หรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๑๐) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วย การประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๑๑) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้อาหาร ที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๑๒) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม

สิ่งแวดลอม

- (๑๓) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือฝึกซ้อมกอล์ฟ
- (๑๔) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือ
- (๑๕) การประกอบกิจการสักผิวหนัง การเจาะหูหรือเจาะอวัยวะอื่น ๆ
- (๑๖) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน

๕.๑๐ กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

ขึ้นไป

- (๑) การปั่นด้าย การกรอด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยที่กระตุกตั้งแต่ ๕ กี่
- (๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น
- (๓) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร
- (๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร
- (๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป
- (๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ
- (๗) การซัก การอบ การรีด การอัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร
- (๘) การย้อม การกัศสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

๕.๑๑ กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราบ ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

- (๑) การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
- (๒) การระเบิด การไม่ การปั้นหินด้วยเครื่องจักร
- (๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราบ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระเจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่างๆ
- (๗) การผลิตขอลถ ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน
- (๘) การผลิต ผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรค

ผ้าคัลช กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น

- (๙) การผลิตกระเจก หรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- (๑๐) การผลิตกระดาศทราบ
- (๑๑) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

๕.๑๒ กิจกรรมเกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

- (๑) การผลิต บรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ค่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำลาย
- (๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ
- (๓) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ
- (๔) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก
- (๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการในข้อ ๕.๗ (๑)
- (๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์

หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

- (๗) การโม่ การบดขัณฑ์
- (๘) การผลิต สีหรือน้ำมันผสมสี
- (๙) การผลิต การล้างฟิล์มภาพยนตร์
- (๑๐) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- (๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
- (๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมี อันเป็นส่วนประกอบในการ

ผลิตดอกไม้เพลิง

- (๑๕) การผลิตแซลเลท หรือสารเคลือบเงา
- (๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่ง สารกำจัดศัตรูพืช หรือพาหะนำโรค
- (๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมถาวร

๕.๑๓ กิจกรรมอื่น ๆ

- (๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร
- (๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า
- (๓) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร
- (๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้ว หรือเหลือใช้
- (๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า
- (๗) การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว
- (๘) การพิมพ์สิ่งลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ
- (๙) การก่อสร้าง
- (๑๐) กิจกรรมทำเทียบเรือประมงสะพานปลา หรือแอปปลา

ข้อ ๖ สถานประกอบการที่ต้องมีการควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๗ สถานประกอบการที่ตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานประกอบการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน สถานประกอบการนั้นจะต้องมีสถานที่ตั้งตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการของสถานประกอบการนั้นๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญด้วย

ข้อ ๘ สถานประกอบการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาต ได้ตาม

กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

บันไดหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

(๒) ต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๙ สถานประกอบการที่คนงานอาจประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉิน ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ สถานประกอบการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อให้ ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขภาพสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับคนงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยสถานจำหน่ายอาหารหรือ สถานที่เสิร์ฟอาหาร

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยเป็นสัดส่วน และ ต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ

หมวด ๓

การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตาม กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัยดังนี้

(๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยหกเดือนต่อครั้ง และมีการ ฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของ จำนวนคนงานในสถานประกอบกิจการนั้น

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของที่อาจ ก่อให้เกิดอันตรายหรืออันตรายได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๔

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ

ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความ ถิ่นสะท้อน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการ ควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณ ใกล้เคียง

หมวด ๕

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอและการออกใบอนุญาต

ข้อ ๑๗ นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามประเภทที่ระบุไว้ใน

ข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้าเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามประเภทที่มีเทศบัญญัติกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

๑๘.๑ บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ พร้อมสำเนาที่รับรองถูกต้อง

๑๘.๒ ทะเบียนบ้าน, ทะเบียนบ้านของสถานประกอบการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

๑๘.๓ สำเนาใบอนุญาตก่อสร้างอาคารของสถานที่ขออนุญาตประกอบกิจการค้า (กรณีที่ยื่นก่อสร้างหลังพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ ใช้บังคับ)

๑๘.๔ สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคล (ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล)

๑๘.๕ หนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้านของผู้รับรอง

๑๘.๖ เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าหน้าที่เห็นว่าสมควรเรียกเพิ่ม เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาต

ข้อ ๑๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

๑๙.๑ ต้องดูแลรักษาสถานที่ตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ใน หมวด ๒ หมวด ๓ หรือหมวด ๔ ให้อยู่ในสภาวะอันดีอยู่เสมอ และทำความสะอาด กวาดล้างสถานที่ประกอบการค้าให้สะอาดทุกวัน

๑๙.๒ ต้องประกอบกิจการนั้น ๆ ภายในเขตสถานที่ และตามกำหนด วัน เวลา ที่ได้รับอนุญาต

๑๙.๓ ต้องดูแลรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ ในการประกอบการทุกอย่างให้สะอาดเรียบร้อย

๑๙.๔ ต้องดูแลรักษาสถานที่อย่าให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ

๑๙.๕ ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

๑๙.๖ ต้องปฏิบัติตามทุกอย่าง เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะตามคำแนะนำ ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๑๙.๗ ต้องยินยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เข้าตรวจสอบสถานที่/สถานประกอบการ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบการ

ค่านั้น ได้ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก หรือ ในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ

๑๕.๘ อื่น ๆ ตามที่เทศบาลตำบลบัวสว่าง ประกาศกำหนด

ข้อ ๒๐ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มิมีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ ในการออกใบอนุญาตตามข้อ ๒๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในเทศบัญญัตินี้ก็ได้

ใบอนุญาตตามข้อ ๒๐ ให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๒๒ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ

ข้อ ๒๓ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลบัวสว่าง เท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่ง ไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ในวันที่ได้รับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีเป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๕ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบลบัวสว่าง

ข้อ ๒๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนานบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๐ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำราชการของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลบัวสว่าง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๕

บทเบ็ดเตล็ด

ข้อ ๓๔ ผู้รับใบอนุญาตประกอบการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ให้ผู้นั้นประกอบกิจการนั้นต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัติแล้ว แต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุ และผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินการต่อไปผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ก่อนการดำเนินการ

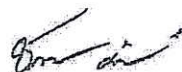
ข้อ ๓๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบการค้าตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๓๖ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งใช้สำหรับการค้าประเภทเดียวและสำหรับสถานที่เดียว ถ้าประกอบการ
ร้านค้าให้ควบคุมหลายประเภทในขณะ และสถานที่เดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราสูงสุดเดิม
อัตราแก่ประเภทเดียว ประเภทอื่นให้เก็บเพียงครึ่งอัตรา

ข้อ ๓๗ ให้นายกเทศบาลตำบลบัวสว่าง เป็นผู้รักษารให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 12 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ลงชื่อ

(นายชูพงษ์ คำจวง)

นายกเทศมนตรีตำบลบัวสว่าง

ไป

อนุมัติ

ลงชื่อ

(นายอำนาจ พวงคำดี)

นายอำเภอพรหมานานิคม ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

บทนิยามขอบเขตและความหมายของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ความเทศบัญญัติการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๑

ชื่อกิจการ	ขอบเขตและความหมาย	หมายเหตุ
๑.กิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ ๑(๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลง ๑(๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม ๑(๓) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อประชาชนเข้าชม หรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม ๒.กิจการเกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์ ๒(๑) การฆ่าสัตว์ ขกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหารการเร่ขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน	หมายถึง สถานที่ที่เลี้ยงสัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็น สัตว์บก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลง โดยมิได้มีการจำกัดจำนวนว่าต้องมีจำนวนกี่ตัว เช่น การเลี้ยงโค กระบือ ช้าง ม้า วัว เป็ด ไก่ นกพิราบ นกแก้ว ภู จระเข้ ตั๊กแตน เป็นต้น หมายถึง สถานที่ที่เลี้ยงสัตว์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อรีดเอาน้ำนม เช่น แพะ โคน เป็นต้น หมายถึง สถานที่ที่เลี้ยงสัตว์หลายชนิดที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนเข้าชมจะโดยมีการเก็บค่าเข้าชมหรือไม่ก็ตาม เช่น สวนสัตว์พาต้า สวนสัตว์สาธารณะ สวนสัตว์ในร้านอาหาร เป็นต้น ถ้าว่าธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันจะรวมสัตว์ที่ให้ประชาชนเข้าชม หรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น เช่น การแสดงละครสัตว์ การเลี้ยงสุนัขตำรวจเพื่อฝึก เป็นต้น ซึ่งถ้ามีการเก็บค่าเข้าชม ก็เป็นการค้า ถ้าไม่เก็บก็ไม่เป็นการค้า แต่ต้องปฏิบัติให้ด้วยสุขลักษณะตามที่ท้องถิ่นกำหนด หมายถึง สถานที่ที่ทำการฆ่าสัตว์ทุกชนิด ยกเว้น การฆ่าสัตว์เพื่อประกอบเป็นอาหารไว้จำหน่ายในร้านอาหารหรือเพื่อเร่ขาย หรือเพื่อขายในตลาดหรือเพื่อการบริโภคในครัวเรือน	- กรณีการเลี้ยงไว้ดูเล่น หรือเป็นงานอดิเรก ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของท้องถิ่นแต่ไม่ต้องขอใบอนุญาต - กรณีการเลี้ยงสัตว์ป่าที่ร้านอาหารเพื่อจูงใจให้คนเข้าร้านนั้น ถือว่าเป็นการเลี้ยงสัตว์เพื่อให้เข้าชม แต่ไม่เป็นการค้าจึงลักษณะตามที่ท้องถิ่นกำหนด ส่วนร้านอาหาร นั้น จะต้องเข้มงวดเรื่องการป้องกันการปนเปื้อนจากการเลี้ยงสัตว์ในร้านอาหารอยู่แล้วตามบทบัญญัติในหมวด ๘ - แม้ว่าจะต้องขอใบอนุญาตตาม พรบ. ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว ก็ยังต้องขอใบอนุญาตตาม พรบ.การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ - ส่วนกรณีการฆ่าสัตว์บนทางเท้าในช่วงเทศกาลตรุษจีนให้ถือเป็นกรณียกเว้นด้วย

ชื่อกิจการ	ขอบเขตและความหมาย	หมายเหตุ
๒ (๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก	หมายถึง สถานที่ที่ทำการฟอกหรือสะสมหนังสัตว์ สัตว์หรือขนสัตว์ หรือ การสะสมหนังสัตว์ หรือขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก	
๒ (๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ ที่ยังมิได้แปรรูป	หมายถึง สถานที่ที่เก็บหรือสะสมเขาสัตว์ กระดูก	
๒ (๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์	หมายถึง สถานที่ที่ทำการเคี้ยวหนังสัตว์ทุกชนิด เอ็นสัตว์ทุกชนิด หรือไขสัตว์ทุกชนิด	
๒ (๕) การดัม การตาก การเผา เปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่าย อาหาร การระบาย และการขายในตลาด	หมายถึง สถานที่ที่ทำการดัม หรือตาก หรือเผา เปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง เพื่อนำไปเป็นผลิตภัณฑ์อื่น เช่น เครื่องประดับ ผงซักฟอก เป็นต้น ซึ่งมีใช้การดัมหรือเผาอาหารทะเลเพื่อเป็นอาหาร จึงยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การระบาย และการขายในตลาด	
๒ (๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขา สัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์	หมายถึง สถานที่ที่ประดิษฐ์เครื่องใช้ทุกชนิดหรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ทุกชนิด ที่ทำจากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เช่น เครื่องประดับทำด้วยงาช้าง เปลือกสัตว์ทะเล หรือเขาหรือหนัง หรือหางสัตว์ป่า ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	
๒ (๗) การผลิต การไม่ การแปรรูป การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตอาหารสัตว์ด้วยวิธีการใด ๆ ที่ทำจากสัตว์หรือพืช หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของสัตว์หรือพืช รวมทั้งสถานที่ผสม หรือบรรจุ หรือเก็บสะสมอาหารสัตว์ทุกชนิด	
๒ (๘) การสะสมหรือการล้างครั้ง	หมายถึง สถานที่ที่ใช้เก็บสะสมหรือล้างครั้ง	
๓. กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม		
๓ (๑) การผลิตเนย เนยเทียม	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตเนยสด เนยแข็ง เทียม ทุกชนิด	- ดูหลักเกณฑ์ ข้อ ๘

ชื่อกิจการ	ขอบเขตและความหมาย	หมายเหตุ
๓(๒) การผลิตกะปิ น้ำพริก แกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู โคปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอย คอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคใน ครัวเรือน	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู โคปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยคอง อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือ หลายอย่างรวมกัน คำว่าซอสปรุงรสอื่น ๆ หมายถึง น้ำปรุงรสชนิดอื่น ๆ ที่ผ่านขบวนการหมักสัตว์ หรือพืช เช่น ซอสมะเขือเทศ เป็นต้น	ขอสหมายถึงเครื่องปรุงรส มีลักษณะ เหลวหรือค่อนข้างข้น ใช้จิ้มหรือปรุง อาหารเพื่อให้มีรสชาติดีขึ้น (พจนานุกรม ฉบับราช บัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๓๕)
๓(๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลา ร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อ บริโภคในครัวเรือน	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตหรือหมัก หรือ สะสมอาหารประเภท ปลา ร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า อย่างใด อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	(พจนานุกรม ฉบับราช บัณฑิตยสถาน
๓(๔) การตากเนื้อสัตว์การ ผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี่ยวมันกุ้งยกเว้นการ ผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	หมายถึง สถานที่ที่ทำการตากเนื้อสัตว์หรือผลิต เนื้อสัตว์เค็มทุกชนิดรวมทั้งการเคี่ยวมันกุ้งยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	
๓(๕) การนึ่ง การต้ม การ เคี่ยว การตาก หรือวิธีอื่นใด ในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่าย อาหาร การเร่ขาย การขาย ในตลาดและการผลิตเพื่อ บริโภคในครัวเรือน	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตอาหารจากสัตว์หรือ พืชด้วยวิธีการใด ๆ ซึ่งมีใช้ประเภทอาหารที่ กำหนดไว้ชัดเจนแล้ว ในข้อ ๓(๑) - ๓(๓) นอกจาก (๕) และ (๑๑) ทั้งนี้ไม่รวมสถานที่ จำหน่าย การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิต เพื่อบริโภคในครัวเรือน	ดูหลักเกณฑ์ ข้อ ๖ เรื่องการยกเว้น
๓(๖) การเคี่ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้ กรอก หมูตั้ง ยกเว้นใน สถานที่จำหน่ายอาหาร การ เร่ขาย การขายในตลาด และการ ผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	หมายถึง สถานที่ที่เคี่ยวน้ำมันหมูหรือผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่าย อาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิต เพื่อบริโภคในครัวเรือน	ดูหลักเกณฑ์ ข้อ ๖ เรื่องการยกเว้น

ชื่อกิจการ	ขอบเขตและความหมาย	หมายเหตุ
๓(๘) การผลิตเส้นหมี่ ขนมจีน ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิต เส้นหมี่ ขนมจีน ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น หรือ เกี๊ยมอี	
๓(๘) การผลิตเบะแซ	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตเบะแซ	
๓(๘) การผลิตอาหารบรรจุ กระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่น ใด	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตอาหารประเภทบรรจุ กระป๋อง หรือขวด หรือภาชนะอื่นใดที่มีลักษณะที่ เป็น package เหมาะต่อการเคลื่อนย้ายและป้องกัน การปนเปื้อนได้ระดับหนึ่ง เช่น การบรรจุ ถุงพลาสติก การห่อแผ่นพลาสติก เป็นต้น	
๓(๑๐) การประกอบ กิจการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับขนม เปียะ	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตขนมปังสด ขนมปัง แห้ง จันอับ ขนมเปียะ ซึ่งครอบคลุมถึงขนมเค้ก คุกกี้ โมจิ ด้วย	
๓(๑๑) การแกะ การล้าง สัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่ง ของกิจการห้องเย็นยกเว้นการ ผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	หมายถึง สถานที่ที่ทำการแกะ ล้างสัตว์น้ำ เพื่อส่ง ต่อจำหน่ายแก่กิจการห้องเย็น หรือโรงงานผลิต อาหารอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคใน ครัวเรือน	
๓(๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่ว เหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือ ภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิต เพื่อบริโภคในครัวเรือน	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน หรือเครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ เช่น น้ำผลไม้ทุกชนิด กาแฟ น้ำชา ที่บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะ อื่นใด เช่น กล่องกระดาษ ขวดพลาสติก เป็นต้น	
๓(๑๓) การผลิต การแบ่ง บรรจุน้ำตาล	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตน้ำตาลหรือแบ่ง บรรจุน้ำตาล ซึ่งหมายรวมถึง น้ำตาลปี๊บ น้ำตาล ทราย น้ำตาลแดง	
๓(๑๔) การผลิต ผลิตภัณฑ์จากน้ำมันวัว	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตนมสด นมข้น นม ผง ชีส นมอัดเม็ด หรือผลิตภัณฑ์นมอื่น ๆ	
๓(๑๕) การผลิต การแบ่ง บรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตหรือแบ่งบรรจุเอ ทิลแอลกอฮอล์ หรือสุราทุกชนิด (ที่ไม่คิด กฎหมาย) หรือ น้ำส้มสายชูทุกชนิด เช่น น้ำส้มสายชูกลั่นหรือเทียมหรือหมัก	

ชื่อกิจการ	ขอบเขตและความหมาย	หมายเหตุ
๓ (๑๖) การท้าวกาแฟ ๓ (๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วย เครื่องจักร	หมายถึง สถานที่ที่ทำการท้าวเมล็ดกาแฟ หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตลูกชิ้นทุกชนิด เช่น ลูกชิ้นหมู วัว ปลา กุ้ง หรืออื่น ๆ ที่ผลิตด้วย เครื่องจักร	- เครื่องจักร (ตาม พรบ. โรงงานฯ) หมายถึงสิ่ง ประกอบด้วยชิ้นส่วน หลายชิ้นสำหรับใช้ก่อ ก่อให้เกิดพลังงาน เปลี่ยน หรือแปลงสภาพพลัง งานหรือส่งพลังงาน ทั้ง นี้ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ ลมก๊าซ ไฟฟ้า หรือ พลังงานอื่น ใดๆ อย่างหนึ่งหรือหลาย อย่างรวมกันและหมาย ความรวมถึงเครื่อง อุปกรณ์ไฟฟ้า ปลั๊ก สายพาน เพลา เกียร์ หรือสิ่งอื่นที่ทำงาน สกนงกัน
๓ (๑๘) การผลิตผงชูรส ๓ (๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำ บริโภค	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตผงชูรส หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตน้ำกลั่น ทุกชนิด รวมทั้งน้ำกลั่นเดิมแบบเคอร์ และสถานที่ผลิตน้ำ บริโภคบรรจุขวดหรือบริการด้วยระบบท่อ เช่น ระบบน้ำประปาเพื่อบริโภค	กรณีบ้านจัดสรรที่ทำ ระบบน้ำประปาให้ครัวเรือนใน หมู่บ้านไม่ถือเป็นการค้า ไม่ต้องขอ อนุญาตแต่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด ทั่วไปของท้องถิ่น
๓ (๒๐) การตาก การหมัก การคองผัก ผลไม้ หรือพืช อย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อ บริโภคในครัวเรือน ๓ (๒๑) การผลิต การบรรจุ ไปซาแห้ง ซาผง หรือ เครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ	หมายถึง สถานที่ทำการตาก หรือหมักหรือคอง พืช ผัก ผลไม้ทุกชนิด เพื่อส่งจำหน่ายโดยไม่ กรอบควบคุมการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน หมายถึง สถานที่ผลิตหรือบรรจุไปซาแห้ง ซาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ เช่น จิงผง มะตูมผง เห็ดผง เป็นต้น	

ชื่อกิจการ	ขอบเขตและความหมาย	หมายเหตุ
๑ (๒๓) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคใน ครัวเรือน	หมายถึง สถานที่ที่ผลิตไอศกรีมทุกชนิด เช่น ไอศกรีมรสกะทิ วานิลลา ไอศกรีมหลอด ทั้งที่ผลิต ด้วยเครื่องจักรหรือด้วยมือ	
๓ (๒๔) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน	หมายถึง สถานที่ที่ผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือ ผลิตภัณฑ์อื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน	
๓ (๒๕) การประกอบกิจการ ห้องเย็นแช่แข็งอาหาร	หมายถึง สถานที่ที่ประกอบกิจการห้องเย็นสำหรับ แช่แข็งอาหารซึ่งหมายถึงอาหารทะเลหรือเนื้อสัตว์ โดยมีขั้นตอนการเก็บอาหารเข้าห้องเย็น และแช่ แข็งเป็นสำคัญ และมีใช้ส่วนหนึ่งของโรงฆ่าสัตว์	ถ้าเป็นส่วนหนึ่งของโรงฆ่าสัตว์ให้ ควบคุมเป็นกิจการ ข้อ ๒ (๑)
๓ (๒๖) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ใน สถานที่จำหน่ายอาหารและ เพื่อการบริโภคในครัวเรือน	หมายถึง สถานที่ที่หรือโรงผลิตน้ำแข็ง ทั้งเป็น น้ำแข็งก้อนใหญ่ และน้ำแข็งหลอด โดยไม่นับรวม การผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารหรือเพื่อ การบริโภคในครัวเรือน	
๓ (๒๗) การเก็บ การถนอม อาหารด้วยเครื่องจักรที่มี กำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป	หมายถึง สถานที่ที่จัดไว้เพื่อเก็บหรือถนอมอาหาร จะโดยวิธีการแช่เย็น (แต่ไม่ถึงกับแช่แข็ง) การอบ ให้แห้งหรือวิธีการอื่นที่มีการใช้เครื่องจักรที่มีกำลัง ตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป	ถ้าเป็นส่วนหนึ่งของกิจการอื่น แล้วให้ ควบคุมเป็นกิจการอื่นนั้น
๔.กิจการที่เกี่ยวข้องกับ ยา,เวชภัณฑ์ อุปกรณ์ การแพทย์ เครื่องสำอาง, ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง		๕ แรงม้าให้วัดเป็นแรงม้าของ เครื่องจักรหรือเปรียบเทียบกับงาน ความร้อนไฟฟ้า เครื่องยนต์ หรือ เครื่องกำเนิดไอน้ำได้เครื่องจักร ดูข้อ ๓ (๑๗)
(๑) การผลิต การไม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วย เครื่องจักร	หมายถึง สถานที่ที่ผลิต ไม่ บด ผสม หรือบรรจุ ยาทุกชนิด ด้วยเครื่องจักร ซึ่งครอบคลุม ทั้งยา โบราณ ยาแผนปัจจุบัน หรือยาแผนไทย	- ยาหมายถึง ยาตามพระ ราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐

ชื่อกิจการ	ขอบเขตและความหมาย	หมายเหตุ
๔ (๒) การผลิต การบรรจุยา สีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอาง ต่าง ๆ	หมายถึง สถานที่ที่ผลิต หรือบรรจุผลิตภัณฑ์ ประเภทยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ (บรรจุของหรือขวด) รวมทั้งเครื่องสำอางด้วย	เครื่องสำอางหมายถึง เครื่องสำอางตาม พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕
๔ (๓) การผลิตถั่วลิ ผลิตภัณฑ์จากถั่วลิ	หมายถึง สถานที่ที่ทำถั่วลิ หรือผลิตภัณฑ์จากถั่วลิ เช่น ไม้ปั่นหู (cotton bud) เป็นต้น	- ถั่วลิหมายถึงผลิตภัณฑ์จากฝ้าย
๔ (๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้า ปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป	หมายถึง สถานที่ที่ผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูปชนิดต่าง ๆ	
๔ (๕) การผลิตสบู่ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ	หมายถึง สถานที่ที่ผลิตสบู่ก้อน หรือสบู่เหลว ผงซักฟอก หรือผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ เช่น น้ำยาล้างจาน น้ำยาทำความสะอาดครัว หิ้งน้ำ, ห้องส้วมชนิดต่าง ๆ	
๕. กิจการที่เกี่ยวข้อง การเกษตร		
๕(๑) การอัด การสกัดเอา น้ำมันจากพืช	หมายถึง สถานที่ที่ทำการอัดหรือสกัดน้ำมันจาก พืชไม่ว่าจากเมล็ด ดอก ต้น หรือใบ เช่น เมล็ด ละหุ่ง ดอกทานตะวัน ต้นสน เป็นต้น	
๕ (๒) การล้าง การอบ การ รม การสะสมยางดิบ	หมายถึง สถานที่ที่ทำการล้าง อบหรือรม หรือ เก็บสะสมยางดิบ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง รวมกัน	
๕ (๓) การผลิตแป้งมัน ถั่วปะหลัง แป้งสาธู หรือ แป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียว กันด้วยเครื่องจักร	หมายถึง สถานที่ที่ผลิตแป้งที่มาจากพืชชนิดต่าง ๆ ด้วยเครื่องจักร เช่น แป้งมัน แป้งข้าวเจ้า แป้งข้าว เหนียว เม็ดสาธู เป็นต้น	เครื่องจักรดู ข้อ ๓ (๑๗)
๕ (๔) การสีข้าวด้วย เครื่องจักร	หมายถึง สถานที่ที่หรือโรงสีข้าวด้วยเครื่องจักรไม่ ครอบคลุมการสีข้าวด้วยมือแบบชาวบ้าน	เครื่องจักรดู ข้อ ๓ (๑๗)
๕ (๕) การผลิตยาสูบ	หมายถึง สถานที่ที่ผลิตยาสูบเป็นมวนแบบโรงงาน หรือผลิตยาเส้นแบบอุตสาหกรรมในครัวเรือน รวมทั้งโรงบ่มยาเส้นด้วย	
๕ (๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร	หมายถึง สถานที่ที่ทำการขัด กะเทาะ หรือ บด เมล็ดพืช ชนิดต่าง ๆ หรือการนวดข้าวด้วย เครื่องจักร เช่น กระกะเทาะเมล็ดมะม่วงหิมพานการ บดเมล็ดถั่ว เป็นต้น	เครื่องจักร ดูข้อ ๓ (๑๗)

ชื่อกิจการ	ขอบเขตและความหมาย	หมายเหตุ
๕ (๑) การผลิตการสะสมปุ๋ย	หมายถึง สถานที่ที่ผลิตหรือเก็บสะสมปุ๋ย ซึ่งจะเป็นประเภทปุ๋ยหมัก หรือ ปุ๋ยเคมีก็ได้	
๕ (๒) การผลิตไขมันสัตว์หรือวัตถุที่คล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร	หมายถึง สถานที่ที่ผลิตไขมันสัตว์ หรือไขมันจากพืชอื่น ด้วยเครื่องจักร เช่น ปอกกระเจา ผ่าย แคะไม้ รวมถึงประเภทไขมันสังเคราะห์	เครื่องจักรดู ข้อ ๓ (๑๗) ประเภทไขมันสังเคราะห์เป็นกิจการ ข้อ ๑๒ (๖)
๕ (๓) การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง ๖. กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่	หมายถึง สถานที่ที่ทำการตาก หรือเก็บสะสม หรือขนถ่าย มันสำปะหลัง	
๖ (๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือ เครื่องใช้ต่าง ๆ	หมายถึง สถานที่ที่หรือโรงงานผลิตภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ ด้วยโลหะ เช่น หม้อ กระทะ ช้อน ส้อม มีด คีม	
๖ (๒) การหลอม การหล่อ การถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน (๑)	หมายถึง สถานที่ที่ทำการหลอม หรือถลุง แร่ หรือโลหะทุกชนิด เช่น หลอมเหล็ก หล่อตะกั่ว เป็นต้น ยกเว้น กรณีที่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการ ๖ (๑)	
๖ (๓) การกลึง การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะ ด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้น กิจการใน (๑)	หมายถึง สถานที่ที่ทำการกลึง เจาะ เชื่อม ตี ตัด ประสาน รีด หรืออัดโลหะทุกชนิดด้วยเครื่องจักร หรือด้วยก๊าซหรือไฟฟ้า เช่น การทำเหล็กตัด ประดู่เหล็ก ทำเส้นลวด เป็นต้น ยกเว้นกรณีที่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการ ๖ (๑)	กรณีกิจการตัด เชื่อม ประสานทองคำ ด้วยอุปกรณ์กลไกเป่าลมและใช้น้ำมันเบนซินเป็นเชื้อเพลิงถือเป็นเครื่องจักรชนิดหนึ่งตามความหมายใน ข้อ ๓ (๑๗)
๖ (๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๑)	หมายถึง สถานที่ที่ทำการเคลือบ ชุบโลหะด้วยโลหะชนิดต่าง ๆ เช่น ตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล เป็นต้น ยกเว้นกรณีที่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการ ๖ (๑)	
๖ (๕) การขัด การล้างโลหะ ด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่น	หมายถึง สถานที่ที่ทำการขัด ล้างโลหะทุกชนิด ด้วยเครื่องจักร หรือ สารเคมี หรือ วิธีอื่นใด เช่น ล้าง ขัดด้วยการพ่นทราย เป็นต้น ยกเว้น กรณีที่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการ ๖ (๑)	

ชื่อกิจการ	ขอบเขตและความหมาย	หมายเหตุ
๖(๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือก หรือการล้างแร่	หมายถึง สถานที่ที่ประกอบกิจการเหมืองแร่ สะสม หรือแยกหรือคัดเลือก หรือล้างแร่ทุกชนิด	
๗. กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล		
๗(๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิม ยานยนต์	หมายถึง สถานที่ที่ทำการต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือ พ่นสารกันสนิม สำหรับยานยนต์ทุกชนิด	
๗(๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่งระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล	หมายถึง สถานที่ที่ทำการตั้งศูนย์ถ่วงล้อ ซ่อม ปรับแต่งระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์อื่น ๆ ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล	- ยานยนต์หมายถึง พาหนะต่าง ๆ ที่ใช้เครื่องยนต์ทำให้เกิดพลังงานในการเคลื่อนที่ - เครื่องจักร ดูข้อ ๓(๑๗)
๗(๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย	หมายถึง สถานที่ที่จำหน่ายยานยนต์ หรือเครื่องจักรหรือเครื่องกลหรือมีไว้เพื่อบริการโครงการให้เช่า ซึ่งประกอบการนี้มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ หรือเครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย	หากไม่มีการซ่อมก็ไม่เข้าข่ายกิจการนี้
๗(๔) การล้าง การอัดฉีด ยานยนต์	หมายถึง สถานที่ที่ทำการล้าง หรืออัดฉีดยานยนต์ทุกชนิด	
๗(๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบดเดอร์	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิต หรือซ่อม หรืออัดหรือชาร์ต แบดเดอร์	
๗(๖) การปะ การเชื่อมยาง	หมายถึง สถานที่ที่ทำการปะยาง หรือเชื่อมยาง	
๗(๗) การอัดผ้าเบรค ผ้าคลัช	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตหรืออัดผ้าเบรค ผ้าคลัชทุกชนิด	
๘. กิจการที่เกี่ยวกับไม้		
๘(๑) การผลิตไม้ขีดไฟ	หมายถึง สถานที่ที่ผลิตไม้ขีดไฟ	

ชื่อกิจการ	ขอบเขตและความหมาย	หมายเหตุ
๘ (๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อน การทำคิ้ว หรือ การตัดไม้ด้วย เครื่องจักร	หมายถึง สถานที่ที่ทำการเลื่อย ซอย ขัด ไส เจาะ ขุดร่อน ตัด รวมทั้งการทำคิ้วไม้โดยใช้เครื่องจักร	กรณีที่มีได้ใช้เครื่องจักร ไม่เข้าข่ายกิจการนี้
๘ (๓) การประดิษฐ์ไม้หยาบ เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทา สารเคลือบเงา สีหรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหยาบ	หมายถึง สถานที่ที่ทำการของต่าง ๆ รวมทั้ง เฟอร์นิเจอร์ด้วยไม้หรือหยาบ โดยต้องใช้ เครื่องจักรในการทำ หรือ หมายถึง สถานที่ที่ทำการพ่นหรือทาสีหรือสารเคลือบเงาหรือสีกับผลิตภัณฑ์ของที่ทำด้วยไม้หรือหยาบเพื่อให้เกิดความสวยงาม	กรณีที่ผลิตสิ่งของด้วยไม้หรือหยาบ โดยไม่ใช้เครื่องจักรไม่เข้าข่าย แต่ถ้า เป็นการพ่นหรือทาสีหรือสารเคลือบเงาต้องถือว่าเข้าข่ายกิจการนี้
๘ (๔) การอบไม้	หมายถึง สถานที่ที่ทำการอบไม้ทุกชนิด	
๘ (๕) การผลิตรูป ด้วย เครื่องจักร	หมายถึง สถานที่ที่ผลิตรูปโดยใช้เครื่องจักร	
๘ (๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วย กระดาษ	หมายถึง สถานที่ที่ทำการสิ่งของ เครื่องใช้ หรือ เครื่องเขียน ด้วยกระดาษ เช่น ดูกดากระดาษ กระดาษอัด ทำกล่องกระดาษ เป็นต้น	
๘ (๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตกระดาษ หรือเยื่อกระดาษทุกชนิด เช่น ทำกระดาษสากระดาษชำระ เป็นต้น	
๘ (๘) การเผาถ่าน หรือการ สะสมถ่าน	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตถ่านโดยการเผาหรือ เก็บสะสมถ่าน รวมทั้งการสะสมเพื่อเป็นเชื้อเพลิง	กรณีสะสมถ่านเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงนั้น ไม่ต้องขอใบอนุญาตแต่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่น
๘. การประกอบกิจการ บริการ	หมายถึง การประกอบกิจการที่ให้การดูแลและสร้าง สุขภาพ โดยบริการหลักที่จัดไว้ ประกอบด้วย การนวด เพื่อสุขภาพ และการใช้น้ำเพื่อสุขภาพ โดยอาจมีบริการ เสริมประกอบด้วย เช่น การอบเพื่อสุขภาพ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โภชนาบำบัดและการ ควบคุม	เว้นแต่เป็นการให้บริการใน สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วย สถานพยาบาล
๘ (๑) การประกอบกิจการ สปาเพื่อสุขภาพ	อาหาร โยคะและการทำสมาธิ การใช้สมุนไพรหรือ ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ตลอดจนการแพทย์ ทางเลือก อื่นๆ หรือไม่ก็ได้ โดยทั้งนี้ บริการที่จัดไว้จะต้องไม่ขัด คัดกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ และ กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทางการแพทย์ และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงสาธารณสุข ประกาศกำหนด	

ชื่อกิจการ	ขอบเขตและความหมาย	หมายเหตุ
๕(๒) การประกอบกิจการ อาบ อบ นวด	หมายถึง สถานที่ที่ประกอบกิจการอาบ อบ นวด หรือทุกอย่างรวมกัน รวมทั้งการนวดแผนโบราณ ด้วย	เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๕(๒) หรือ ในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วย สถานพยาบาล
๕(๓) การประกอบกิจการ สถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบ สมุนไพร	หมายถึง สถานที่ที่ประกอบกิจการอาบน้ำ เช่น การบริการอาบน้ำที่ชายหาด ชายทะเล เป็นต้น รวมทั้งการประกอบกิจการ อบไอน้ำ หรือ อบสมุนไพร	กรณีการอบสมุนไพรของ สถานพยาบาลของรัฐไม่ถือว่าเป็น การค้า
๕(๔) การประกอบกิจการ โรงแรม หรือกิจการอื่นใน ทำนองเดียวกัน	หมายถึง สถานที่ที่ประกอบกิจการให้เข้าพักแรมค้าง คืนโดยคิดค่าบริการเป็นรายวัน ซึ่งรวมทั้งที่เข้าพัก แบบรีสอร์ท บังกาโลและอื่น ๆ ตาม พรบ.โรงแรม ฯ	โรงแรม (ตาม พรบ. โรงแรม พ.ศ. ๒๕๖๔) ถึงบรรดาสถานที่ทุกชนิดที่ จัดตั้งขึ้นเพื่อรับเงินจ้างสำหรับคน เดินทางหรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่ อยู่หรือที่พักชั่วคราว
๕(๕) การประกอบการ กิจการห้องพัก อาคาร ชุดให้ เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนอง เดียวกัน	หมายถึง สถานที่ที่ประกอบการให้เข้าพักอาศัยเป็น รายเดือน ในลักษณะห้องพัก หรืออาคารชุดให้เช่า เช่น บ้านเช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรืออื่น ๆ เช่น เกสท์เฮาส์ ที่ไม่เข้าข่ายกิจการโรงแรม	
๕(๖) การประกอบกิจการ โรงมหรสพ	หมายถึง สถานที่ที่ประกอบการโรงมหรสพ เช่น โรงหนัง โรงภาพยนตร์ โรงละคร และอื่น ๆ ตาม พรบ. ป้องกันอันตรายอันเกิดแต่การเล่น มหรสพฯ	โรงมหรสพ (ตาม พรบ. ป้องกัน อันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ พุทธศักราช ๒๕๖๔) หมายความว่า ตลอดถึงตึก เรือน โรงหรือกระโจม และที่ปลูกกำบังอย่างใด ๆ ซึ่งเป็น สถานที่สำหรับเล่นมหรสพ (เช่น จั้ว ลิเก ละคร ภาพยนตร์) เพื่อเก็บเงินแก่ คนดู
๕(๗) การจัดให้มีการแสดง ดนตรี เต้นรำ รำวง ฯ	หมายถึง สถานที่ที่จัดให้มีการแสดงดนตรี หรือ จัดให้มีการเต้นรำ รำวง ร้องแฉ่ง ดิสโก้เทค การ โอเค หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	กรณีที่เป็นการแสดงที่เก็บค่าเข้าชม หรือค่าเช่า

ชื่อกิจการ	ขอบเขตและความหมาย	หมายเหตุ
๕(๘) การประกอบกิจการ สระว่ายน้ำหรือกิจการอื่น ๆ ในทำนอง เดียวกัน	หมายถึง สถานที่ที่ประกอบกิจการสระว่ายน้ำที่ให้น้ำ เข้าไปเล่นน้ำ ว่ายน้ำหรือออกกำลังกาย เช่น สระว่ายน้ำสวนสยาม-หรือสระว่ายน้ำของศูนย์ การค้าต่าง ๆ เป็นต้น	
๕(๙) การจัดให้มีการเล่น สเก็ตโดยมีแสง หรือ เสียง ประกอบหรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	หมายถึง สถานที่ที่จัดให้มีการเล่นสเก็ตที่ต้องมีการ ใช้แสงหรือเสียงประกอบการเล่นนั้นหรือการเล่น ลักษณะอย่างเดียวกันเช่นการเล่นรอลเลอร์เบส หรือสเก็ตน้ำแข็ง เป็นต้น	
๕(๑๐) การประกอบกิจการ เสริมสวยหรือแต่งผมเว้นแต่ กิจการที่อยู่ในบังคับตาม กฎหมายว่าด้วยการประกอบ วิชาชีพเวชกรรม	หมายถึง สถานที่ที่ประกอบกิจการเสริมสวยของ สุภาพสตรีหรือการแต่งผมของสุภาพบุรุษ รวมทั้ง การแต่งเล็บ แต่งหน้า นวดหรืออบหน้าหรือผิว หรืออื่น ๆ เว้นแต่กิจการนั้น ๆ เข้าข่ายกิจการที่อยู่ใน บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพ เวชกรรม เช่น การศัลยกรรมตกแต่ง เป็นต้น	สถานพยาบาล (ตาม พรบ. สถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๐๔)
๕(๑๑) การประกอบกิจการ ให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทาง โภชนาการ ให้อาหารที่มี วัตถุประสงค์พิเศษ การ บริหารร่างกาย หรือโดยวิธี อื่นใดเว้นแต่การให้บริการ ดังกล่าวในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วย สถานพยาบาล	หมายถึง สถานที่ที่ประกอบกิจการให้บริการควบคุม น้ำหนัก ซึ่งหมายถึง การรักษาน้ำหนักของร่างกาย ให้เหมาะสมกับวัยและรูปร่าง โดยอาจเพิ่มหรือลด น้ำหนักหรือหรือให้สิ่งที่ได้ซึ่งให้บริการโดย วิธีการใด ๆ เช่น การควบคุมทางโภชนาการ การให้ อาหารหรือยาที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ ทั้งนี้ไม่รวม การให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่า ด้วยสถานพยาบาล	หมายถึง สถานที่รวมตลอดถึง ยานพาหนะซึ่งจัดไว้เพื่อการประกอบ โรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมการประกอบโรคศิลปะ หรือ ซึ่งจัดไว้เพื่อประกอบกิจการอื่นด้วย การผ่าตัด นวดยา หรือนวดสารใด ๆ หรือด้วยการใช้กรรมวิธีอื่นซึ่งเป็น กรรมวิธีของการประกอบโรคศิลปะ ทั้งนี้ โดยกระทำการเป็นปกติธุระไม่ว่าจะ ได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ แต่ ไม่รวมถึงสถานที่ขายยาตามกฎหมาย ว่าด้วยการ ขายยาซึ่งประกอบ ธุรกิจ การขายยาโดยเฉพาะ
๕(๑๒) การประกอบกิจการ สวนสนุก ตู้เกม	หมายถึง สถานที่ที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับสวนสนุก หรือตู้เกม เช่น สวนสนุกแบบแดนเนรมิด สวน สนุกในห้างสรรพสินค้า	-
๕(๑๓) การประกอบกิจการ สนามกอล์ฟหรือสนาม ฝึกซ้อมกอล์ฟ	หมายถึง สถานที่ที่ประกอบกิจการให้มีการเล่นกอล์ฟ หรือฝึกซ้อมเล่นกอล์ฟ	-

ชื่อกิจการ	ขอบเขตและความหมาย	หมายเหตุ
๕ (๑๔) การประกอบกิจการ ห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือ สิ่งแวดล้อม	หมายถึง สถานที่ที่ประกอบกิจการให้บริการเกี่ยวกับ ห้องปฏิบัติ (lab) ทั้งทางด้านการแพทย์ การ สาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม เช่น ห้องปฏิบัติการตรวจวิเคราะห์เลือด ปัสสาวะ น้ำ เล็บ สารเคมี หรือห้องปฏิบัติการทางวิศวกรรม	
๕ (๑๕) การสักผิวหนัง การ เจาะหูหรือเจาะอวัยวะอื่น	ด้วย เว้นแต่การบริการที่มีอยู่ในสถานพยาบาล หมายถึงสถานที่ประกอบกิจการให้บริการสัก ผิวหนัง การเจาะหูหรือเจาะอวัยวะอื่น ๆ	
๕ (๑๖) การประกอบกิจการ ให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่ บ้าน	หมายถึง การประกอบกิจการที่ให้บริการส่ง พนักงานไปเลี้ยงและดูแลเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึงอายุ ไม่นเกิน ๖ ปีที่บ้านของผู้รับบริการ ทั้งนี้ไม่ว่าการ ประกอบกิจการนั้นจะมีสถานที่รับเลี้ยงเด็กหรือ สถานที่ฝึกอบรมพนักงานอยู่ด้วยหรือไม่ก็ตาม	
๑๐. กิจการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งทอ ๑๐ (๑) การปั่นด้าย การกรอ ด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยมือ ตั้งแต่ ๕ ก็ขึ้นไป	หมายถึง สถานที่ที่ทำการกรอ ด้าย การทอผ้า โดย ใช้เครื่องจักร หรือมือตั้งแต่ ๕ ก็ขึ้นไป	เครื่องจักร ๑ ๓ (๑๗)
๑๐ (๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น	หมายถึง สถานที่ที่เก็บสะสมปอ ป่าน ฝ้าย หรือ นุ่น	เครื่องจักร ๑ ๓ (๑๗)
๑๐ (๓) การปั่นฝ้าย หรือนุ่น ด้วยเครื่องจักร	หมายถึง สถานที่ที่ทำการปั่นฝ้ายหรือนุ่น โดยใช้ เครื่องจักร	เครื่องจักร ๑ ๓ (๑๗)
๑๐ (๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วย เครื่องจักร	หมายถึง สถานที่ที่ทำการทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ เช่น แห อวน เป็นต้น ทั้งนี้ต้อง ทำโดยใช้เครื่องจักร	เครื่องจักร ๑ ๓ (๑๗)
๑๐ (๕) การเย็บผ้าด้วย เครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่อง ขึ้นไป	หมายถึง สถานที่ที่ทำการเย็บผ้าทุกชนิดด้วยจักร เย็บผ้าตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป	เครื่องจักร ๑ ๓ (๑๗)
๑๐ (๖) การพิมพ์ผ้า หรือการ พิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ	หมายถึง สถานที่ที่ทำการพิมพ์สีหรือลวดลายบน ผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ เช่น เสื่อ พรม กระสอบ เป็น ด้น	เครื่องจักร ๑ ๓ (๑๗)

ชื่อกิจการ	ขอบเขตและความหมาย	หมายเหตุ
๑๐ (๑) การชัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้า ด้วยเครื่องจักร	หมายถึง สถานที่ที่ทำการชักผ้า อบผ้า รีดผ้า หรืออัดกลับผ้า โดยการใช้เครื่องจักร	เครื่องจักร ดู ๓ (๑๗)
๑๐ (๒) การย้อม การกีดสีผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ	หมายถึง สถานที่ที่ทำการย้อมหรือ กีดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ รวมทั้งการฟอกสี ฟอกขาว เช่น การฟอกผ้ายืนสี เป็นต้น	
๑๑. กิจการที่เกี่ยวกับหินทราย ซีเมนต์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตภาชนะหรือผลิตภัณฑ์ประเภทดินเผาทุกชนิด เช่น ถ้วย จาน ชาม กระถาง ตุ๊กตาที่ทำด้วยดินเผา หรือเซรามิก เป็นต้น	เครื่องจักร ดู ๓ (๑๗)
๑๑ (๑) การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา		
๑๑ (๒) การระเบิด การไม้ การป่นหินด้วยเครื่องจักร	หมายถึง สถานที่ที่ทำการระเบิดหิน หรือทำการไม้หรือป่นหิน โดยใช้เครื่องจักร	เครื่องจักร ดู ๓ (๑๗)
๑๑ (๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์หรือวัสดุที่คล้ายคลึง	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตของเครื่องใช้ที่ทำด้วยซีเมนต์หรือวัสดุที่คล้ายคลึง เช่น ปูนปาสเตอร์ ปูนซีเมนต์ขาว เป็นต้น	
๑๑ (๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัสดุที่คล้ายคลึง	หมายถึง สถานที่ที่เก็บสะสม ซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัสดุที่คล้ายคลึง เช่น ดินลูกรัง กรวด เป็นต้น รวมทั้งสถานที่ ทำการผสมคอนกรีตที่พร้อมเทลงแบบ	
๑๑ (๕) การเจียรไนเพชรพลอย หิน กระเจกหรือวัสดุที่คล้ายคลึง	หมายถึง สถานที่ที่ทำการเจียรไนเพชร หรือพลอย หรือหิน หรือกระเจก หรือวัสดุที่คล้ายคลึง เช่น มรกต หยก เป็นต้น	
๑๑ (๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ	หมายถึง สถานที่ที่ทำการเลื่อย ตัดหินหรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของใช้ต่าง ๆ	ร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์หินไม่เข้าข่าย
๑๑ (๗) การผลิตชอล์ก ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตชอล์ก ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือทำการเผาหินปูน	
๑๑ (๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบ หรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรค ผ้าครีซ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ฝ้าเพดาน ท่อน้ำ สายพาน หินเจียรไน ปะเก็น เป็นต้น	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรค ผ้าครีซ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ฝ้าเพดาน ท่อน้ำ สายพาน หินเจียรไน ปะเก็น เป็นต้น	

ชื่อกิจการ	ขอบเขตและความหมาย	หมายเหตุ
๑๑ (๕) การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตกระจกทำชนิดต่าง ๆ หรือผลิตภัณฑ์แก้ว เช่น กระจกเงา กระจกหน้าต่าง ถ้วย แก้ว จาน ขวด เป็นต้น	
๑๑ (๑๐) การผลิตกระดาษทราย	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตกระดาษทรายทุกชนิด	
๑๑ (๑๑) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จาก ใยแก้ว	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตใยแก้ว (fiber glass) หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว เช่น หลังการอด รถยนต์ ถังน้ำไฟเบอร์ เป็นต้น	
๑๒.กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี		
๑๒ (๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่ง การคัดค้าน สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำลาย	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิต บรรจุ หรือเก็บสะสมสารเคมีประเภทกรด ด่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำลายทุกชนิด รวมทั้ง การขนส่ง สารเคมีดังกล่าวด้วย	กรณีของผู้ประกอบกิจการขนส่งเป็นการค้าต้องขอใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นของเขตท้องถิ่นที่บริษัทนั้นตั้งอยู่
๑๒ (๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิต บรรจุ หรือเก็บสะสมก๊าซ ซึ่งหมายรวมถึง ออกซิเจนเหลว ไนโตรเจนเหลว หรือ ก๊าซในสถานะของเหลวอื่น รวมทั้งการขนส่งก๊าซด้วย	
๑๒ (๓) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิต กลั่น หรือเก็บสะสมน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ เช่น ยาง แอสฟัล्ट น้ำมันเตา เป็นต้น รวมทั้งการขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมนั้น ๆ ด้วย	
๑๒ (๔) การผลิต การสะสม การขนส่ง ถ่านหิน ถ่านโค้ก	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิต หรือเก็บสะสม ถ่านหิน หรือถ่านโค้ก รวมทั้งการขนส่งถ่านหินหรือถ่านโค้กด้วย	
๑๒ (๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน ๑(๑)	หมายถึง สถานที่ที่ทำการประดิษฐ์สีของหรือยกเว้นกรณีการประกอบอาคารพ่นสียานยนต์	
๑๒ (๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอส เบเกอร์ไลต์หรือวัสดุคล้ายคลึง	หมายถึง สถานที่ที่ทำการประดิษฐ์สิ่งของหรือเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอส เบเกอร์ไลต์ เช่น รองเท้า ยางรถ ภาชนะพลาสติก ฟิล์ม อุปกรณ์เครื่องครัว เป็นต้น	เบเกอร์ไลต์ คือ พลาสติกทนความร้อน เช่น คัมดะหลิว ทุบับของภาชนะ เป็นต้น

ชื่อกิจการ	ขอบเขตและความหมาย	หมายเหตุ
๑๒ (๓) การ โม่ การบดขุ่น	หมายถึง สถานที่ที่ทำการ โม่หรือบดขุ่น	
๑๒ (๔) การผลิตสี หรือ น้ำมันผสมสี	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตสีน้ำมัน หรือน้ำมันที่ใช้ผสมสี เช่น น้ำมันสน ทินเนอร์ เป็นต้น	
๑๒ (๕) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่าย หรือฟิล์มภาพยนตร์	หมายถึง สถานที่ที่ทำการเคลือบ ชุบ วัตถุต่างๆ หรือฟิล์มภาพยนตร์	
๑๒ (๑๐) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือ วัตถุที่คล้ายคลึง	หมายถึง สถานที่ที่ทำการเคลือบ ชุบ วัตถุต่างๆ ทั้งที่เป็นโลหะและโลหะ ด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง เช่น ชั้นวางภาชนะ (เหล็กเคลือบพลาสติก) สายไฟฟ้า เป็นต้น	
๑๒ (๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิต พลาสติก หรือ เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง เช่น เม็ดพลาสติก เป็นต้น	
๑๒ (๑๒) การผลิต การบรรจุ สารเคมีดับเพลิง	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิต บรรจุสารเคมี สำหรับดับเพลิง ทุกชนิด เช่น กรด-โซดา โฟม เคมี ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ผงเคมีแห้ง เกล็ด เป็นต้น	
๑๒ (๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตน้ำแข็งแห้ง หรือ คาร์บอนไดออกไซด์ในสถานะที่เป็นของแข็ง	
๑๒ (๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิต เก็บสะสมดอกไม้เพลิง พลุ หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง เช่น ดินปะสิว กำมะถัน เป็นต้น รวมทั้งการขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีดังกล่าว	
๑๒ (๑๕) การผลิตเซลลูลาร์หรือสารเคลือบเงา	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตเซลลูลาร์หรือสารเคลือบเงา เช่น แล็กเกอร์ ยูริเทน วานิช เป็นต้น	
๑๒ (๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิต บรรจุ เก็บสะสม สารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรคทุกชนิด เช่น ยากันยุง สารเคมีฉีดฆ่าแมลงวัน เป็นต้น	
๑๒ (๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมกา	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิต บรรจุ เก็บสะสม กาวทุกชนิด เช่น กาวยาง กาวแป้ง กาวหนังสือ กาววิทยาศาสตร์ เป็นต้น	

ชื่อกิจการ	ขอบเขตและความหมาย	หมายเหตุ
๑๓. กิจการอื่นๆ	หมายถึง สถานที่ที่ทำการพิมพ์หนังสือ สิ่งพิมพ์	
๑๓ (๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกัน ด้วยเครื่องจักร	อื่นๆ โดยใช้เครื่องจักร เช่น หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ แผ่นโฆษณา ไปสเตอร์ และหมายรวมถึงการพิมพ์ด้วยคอมพิวเตอร์ ด้วย	
๑๓ (๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิต หรือซ่อมแซมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า หรือ อุปกรณ์นั้นๆ เช่น เครื่องคิดเลข เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ วิทยุ ตู้เย็น เตาหุงต้ม เป็นต้น	
๑๓ (๓) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	หมายถึง สถานที่ที่ทำการผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง เช่น ขี้ผึ้ง ไขสัตว์ แวกซ์แข็ง เป็นต้น	
๑๓ (๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร	หมายถึง สถานที่ที่ทำการพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสารด้วยเครื่องถ่าย	
๑๓ (๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้	หมายถึง สถานที่ที่เก็บสะสมวัตถุหรือสิ่งของเก่าที่ชำรุด ที่ใช้แล้ว หรือเหลือใช้ ซึ่งหมายถึงการค้าขายของเก่าที่เหลือทิ้ง เช่น เศษเหล็ก ขวดแก้ว หนังสือพิมพ์เก่า กล้องกระดาด เป็นต้น	กรณีร้านขายรถยนต์เก่าของเก่า ของโบราณ ที่มีค่าไม่เข้าข่ายกิจการนี้
๑๓ (๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า	หมายถึง สถานที่ที่หรือโกดังเก็บสินค้าต่าง ๆ	
๑๓ (๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว	หมายถึง สถานที่ที่ทำการล้าง ขวด หรือภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ ที่ใช้แล้ว เพื่อนำไปใช้ใหม่	
๑๓ (๘) การพิมพ์สิ่งลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ	หมายถึง สถานที่ที่ทำการพิมพ์สิ่งลงบนวัตถุต่าง ๆ ที่มีใช้สิ่งทอ เช่น ขวด เครื่องประดับ กล้องกระดาดกล่องพลาสติก เป็นต้น	
๑๓ (๙) การก่อสร้าง	หมายถึง สถานที่ที่ประกอบกิจการก่อสร้างไม่ว่าจะเป็นการสร้างตึก อาคาร สะพาน หรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ รวมทั้งการต่อเติมอาคารด้วย	การขอใบอนุญาตต้องขออนุญาตทุกสถานที่ที่ทำการก่อสร้าง โดยต้องขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตท้องถิ่นที่สถานที่ก่อสร้างนั้นตั้งอยู่

อัตราค่าธรรมเนียมต่อไป

ท้ายเทศบัญญัติการควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๓

ลำดับที่	กิจการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
1	กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ 1.1-การเลี้ยงสุนัข ม้า โค กระบือ - 10-20 ตัว - 21 ตัวขึ้นไป 1.2-การเลี้ยงสุกร - 5-20 ตัว - 21 ตัวขึ้นไป 1.3 การเลี้ยง เป็ด ห่าน - 100 - 200 ตัว - มากกว่า 201 ตัวขึ้นไป 1.4 การเลี้ยงไก่ - 100 - 200 ตัว - มากกว่า 201 ตัวขึ้นไป 1.5 แมลง	100 200 100 200 100 200 100 200 100
2	การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม ก. ไม่เกิน 10 ตัว ข. 11-30 ตัว ค. ตั้งแต่ 31 ตัวขึ้นไป	100 200 500
3	การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	200
2	กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์	
1	การฆ่าสัตว์ ขกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ายขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. ใช้เครื่องจักร ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	500 100
2	การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก	100
3	การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป	100
4	การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์	100
5	การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ขกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ายขาย และการขายในตลาด	200

ลำดับที่	กิจการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
6	การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังก สัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์ 6.1 ใช้เครื่องจักร ก. พื้นที่ตั้งแต่ 100 ตารางเมตรขึ้นไป ข. พื้นที่ต่ำกว่า 100 ตารางเมตร 6.2 ไม่ใช้เครื่องจักร	1000 500 200
7	การผลิต การโม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อ สัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์ เช่น โรงงาน ทำอาหารสัตว์ ก. พื้นที่ ตั้งแต่ 200 ตารางเมตร ขึ้นไป ข. พื้นที่ ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	1000 300
8	การสะสมหรือการล้างครั้ง	100
3	กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม	
1	การผลิตเนย เนยเทียม	300
2	การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เค้าเจียว ซิอิ้ว หอยคอง หรือขอสปูรตอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	200
3	การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเ้า กุ้งเ้า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	100
4	การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี่ยวน้ำมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคใน ครัวเรือน	200
5	การนึ่ง การต้ม การเคี่ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นใน สถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	100
6	การเคี่ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่าย อาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	100
7	การผลิตเส้นหมี่ ขนมหิน ก้วยเตี๋ยว เค้าฮวย เค้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอี ก. เส้นหมี่, ก้วยเตี๋ยว, วุ้นเส้น ข. ขนมหิน ,เค้าฮวย ค. เค้าหู้, เกี่ยมอี	100 100 100
8	การผลิตเบะแซ	200

ลำดับที่	กิจการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
9	การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ก. ใช้เครื่องจักร ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	500 300
10	การประกอบกิจการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันทรรอบ ขนมเปียะ ก. ใช้เครื่องจักร ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	500 200
11	การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	100
12	การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำดื่มเกลือ เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. ใช้เครื่องจักร ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	300 100
13	การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล	200
14	การผลิต ผลิตภัณฑ์จากน้ำมันวัว	200
15	การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู	300
16	การตัดกาแฟ	100
17	การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป ข. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	500 300
18	การผลิตผงชูรส	300
19	การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค ก. การผลิตน้ำกลั่น ข. การผลิตน้ำบริโภค	1000 1000
20	การตาก การหมัก การคองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	200
21	การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ ก. ใช้เครื่องจักร ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	500 200
22	การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	200
23	การผลิตกะทิ มักรกะ โรนั หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน	200
24	การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร	500

ลำดับที่	กิจการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
25	การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหาร และเพื่อการบริโภคในครัวเรือน ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป ข. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	1000 500
26	การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ 5 แรงม้าขึ้นไป ก. กำลังเครื่องจักร 5-10 แรงม้า ข. กำลังเครื่องจักร 10 แรงม้าขึ้นไป	300 500
4	กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง	
1	การผลิต การไม่ การบด การผสม การบรรจุด้วยเครื่องจักร ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป ข. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	500 300
2	การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็น กระดาษเย็น เครื่องสำอางต่าง ๆ	300
3	การผลิตยาสี ผลิตภัณฑ์จากยาสี	200
4	การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป	300
5	การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ	300
5	กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร	
1	การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช	300
2	การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ	300
3	การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสตาร์หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร	300
4	การสีข้าวด้วยเครื่องจักร ก. ใช้เครื่องจักร ตั้งแต่ 25 แรงม้าขึ้นไป ข. ใช้เครื่องจักร ต่ำกว่า 25 แรงม้า	500 200
5	การผลิตยาสูบ ก. ใช้เครื่องจักร ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	500 300
6	การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร	200
7	การผลิต การสะสมปุ๋ย 1. ผลิตปุ๋ย 2. สะสมปุ๋ย ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป ข. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	500 500 300

ลำดับที่	กิจการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
7	การอัดผ้าเบรค ผ้าคลัช	200
8	กิจการที่เกี่ยวกับไม้	
1	การผลิตไม้ซัดไฟ	500
2	การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้วหรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร	
	ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป	1000
	ข. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	500
3	การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการฟั่น การทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งตำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย	
	ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป	1000
	ข. พื้นที่ระหว่าง 100 - 200 ตารางเมตร	800
	ค. พื้นที่ต่ำกว่า 100 ตารางเมตรลงมา	500
4	การอบไม้	200
5	การผลิตรูป ด้วยเครื่องจักร	300
6	การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ	
	ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป	500
	ข. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	200
7	การผลิตกระดาษต่าง ๆ	
	ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป	500
	ข. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	200
8	การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน	
	ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป	300
	ข. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	100
9	กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ	
1	การประกอบกิจการ สปาเพื่อสุขภาพ	1500
2	การประกอบกิจการอาบ อบ นวด	1000
3	การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร	
	ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป	1000
	ข. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	500
4	การประกอบกิจการ โรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน	
	ก. จำนวนไม่เกิน 20 ห้อง	300
	ข. ตั้งแต่ 21 - 70 ห้อง	500
	ค. ตั้งแต่ 71 ห้อง ขึ้นไป	1000

ลำดับที่	กิจการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
5	การประกอบการกิจการหอพัก บ้านเช่า อาคารชุด ให้เช่า ห้องเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน	
	1. กรณีนับเป็นห้อง	
	ก. ไม่เกิน 10 ห้อง	200
	ข. 11 - 30 ห้อง	300
	ค. 31 - 50 ห้อง	500
	ง. 51 ห้องขึ้นไป	1000
	2. กรณีเป็นหลัง คิดหลังละตามพื้นที่ ดังนี้	
	ก. พื้นที่ไม่เกิน 100 ตารางวา หลังละ	200
	ข. พื้นที่ตั้งแต่ 100 - 400 ตารางวา	300
	ค. พื้นที่ตั้งแต่ 400 ตารางวาขึ้นไป	500
6	การประกอบกิจการ โรงแรม	1000
7	การจัดให้มีการแสดงดนตรี เค็นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	
	ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตร ขึ้นไป	1000
	ข. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	500
8	การประกอบกิจการสรวายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	300
9	การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสงหรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	500
10	การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม	100
11	การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้ อาหารที่มีวัตถุประสงค์ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการ ดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	500
12	การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม	
	ก. สวนสนุก	1000
	ข. ตู้เกม หรือเครื่องเล่นเกม เครื่องเล่น	200
13	การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ	2000
14	การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือ สิ่งแวดล้อม	1000

ลำดับที่	กิจการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
15	การลักผิวหนัง การเจาะหู หรือ เจาะอวัยวะอื่น ๆ ก. การลักผิวหนัง ข. การเจาะหู หรือเจาะอวัยวะอื่น ๆ	400 200
16	การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน	200
10	กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ	
1	การปั่นด้าย การกรอผ้า การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วย ที่กระตุกตั้งแต่ 5 ก็ขึ้นไป	300
2	การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น	200
3	การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร	300
4	การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร	300
5	การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ 5 เครื่องขึ้นไป ก. จำนวน 5 - 10 เครื่อง ข. จำนวน 11 - 20 เครื่อง ค. จำนวน 21 เครื่องขึ้นไป	200 500 1000
6	การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ	200
7	การซัก การอบ การรีด การอัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร ก. พื้นที่ ไม่เกิน 200 ตารางเมตร ข. พื้นที่ ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป	100 500
8	การย้อม การกีดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ	300
11	กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	
1	การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา ก. ใช้เครื่องจักร ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	500 300
2	การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร	5000
3	การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. ใช้เครื่องจักร ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	500 300
4	การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. ไม่เกิน 5000 ก.ก. ข. ตั้งแต่ 5000 ก.ก. ขึ้นไป	500 1000
5	การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระงก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. ไม่เกิน 5 เครื่อง ข. 6 - 15 เครื่อง	200 300

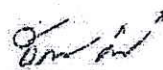
ลำดับที่	กิจการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
6	การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ	300
7	การผลิตขอล็ก ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน	500
8	การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัช กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ฝ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น	500
9	การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว	500
10	การผลิตกระดาษทราย	500
11	การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	500
12	กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี	
1	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ด่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำลาย	2000
2	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ	
	2.1 การผลิต, บรรจุ, ขนส่ง	2000
	2.2 การสะสม	
	ก. สะสมน้อยกว่า 500 ลิตร	200
	ข. ตั้งแต่ 500 – 2000 ลิตร	500
	ค. มากกว่า 2000 ลิตร ขึ้นไป	1000
3	การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ	
	ก. น้อยกว่า 100 ตารางเมตร	1000
	ข. 101 - 300 ตารางเมตร	2000
	ค. มากกว่า 300 ตารางเมตร	3000
4	การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก	
	ก. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	500
	ข. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตร ขึ้นไป	1000
5	การพนัน ยกเว้นกิจการใน 5.7 (1) แห่งเทศบัญญัติการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ 2551	500
6	การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอส แบเกอร์ไลต์หรือวัสดุที่คล้ายคลึง	
	ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตร ขึ้นไป	1000
	ข. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	500
7	การโม่ การบดขุ่น	
	7.1 ใช้เครื่องจักร	1000
	7.2 ไม่ใช้เครื่องจักร	500
8	การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี	500

ลำดับที่	กิจการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
9	การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์ ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป ข. พื้นที่น้อยกว่า 200 ตารางเมตร	500 300
10	การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	300
11	การผลิต การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป ข. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	500 300
12	การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	500
13	การผลิตน้ำแข็งแห้ง	500
14	การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมี อันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง ก. ขยายเฉพาะเทศบาล	500 200
15	การผลิตเซลล์เล็กหรือสารเคลือบเงา	500
16	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค	500
17	การผลิต การบรรจุ การสะสมถาวร ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป ข. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	500 300
13	กิจการอื่น ๆ	
1	การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป ข. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	1000 500
2	การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป ข. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	500 300
3	การผลิตเทียน เทียนไขหรือวัตถุที่คล้ายคลึง	200
4	การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการถ่ายภาพเอกสาร	200
5	การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้ ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป ข. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	1000 500

ลำดับที่	กิจการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
6	การประกอบกิจการโกดังสินค้า	
	ก. พื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป	1000
	ข. พื้นที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	500
7	การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว	
	ก. ใช้เครื่องจักร	500
	ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	200
8	การพิมพ์สิ่งลงบนวัตถุที่มีไขสิ่งทอ	200
9	การก่อสร้าง	
	ก. การก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัย อาคารชั้นเดียว	
	(1) พื้นที่ใช้สอยไม่เกิน 150 ตารางเมตร	100
	(2) พื้นที่ใช้สอยเกิน 150 - 300 ตารางเมตร	200
	(3) พื้นที่ใช้สอยเกิน 300 - 500 ตารางเมตร	300
	(4) พื้นที่ใช้สอยเกิน 500 - 750 ตารางเมตร	400
	(5) พื้นที่ใช้สอยเกิน 750 - 1,000 ตารางเมตร	500
	(6) พื้นที่ใช้สอยเกิน 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป	1000
	ข. การก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัยเกินกว่า 1 ชั้น	
	(1) พื้นที่ใช้สอยไม่เกิน 150 ตารางเมตร	200
	(2) พื้นที่ใช้สอยเกิน 150 - 300 ตารางเมตร	400
	(3) พื้นที่ใช้สอยเกิน 300 - 500 ตารางเมตร	600
	(4) พื้นที่ใช้สอยเกิน 500 - 750 ตารางเมตร	800
	(5) พื้นที่ใช้สอยเกิน 750 - 1,000 ตารางเมตร	1000
	(6) พื้นที่ใช้สอยเกิน 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป	2000
	ค. การก่อสร้างอาคารพาณิชย์ สำนักงาน ดึกแถว อพาร์ทเมนต์ แมนชั่น บ้านพักอาศัย รวม คอนโดมิเนียม โรงพยาบาล ห้างสรรพสินค้า โรงมหรสพ สถานเกิด หรืออาคารที่ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน	
	I. อาคารพาณิชย์ ห้างแถว ดึกแถว จำนวน 1 ชั้น	
	(1) อาคารชั้นเดียว จำนวน 1 หลัง	200
	(2) อาคารชั้นเดียว จำนวน 2-5 คูหา	500
	(3) อาคารชั้นเดียว จำนวน 6-10 คูหา	800
	(4) อาคารชั้นเดียว จำนวน 11-20 คูหา	1000
	(5) อาคารชั้นเดียว จำนวน 21-50 คูหา	1500
	(6) อาคารชั้นเดียว จำนวนเกินกว่า 50 คูหา ตั้งไป	2000

ลำดับที่	กิจการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
	2.อาคารพาณิชย์ ห้องแถว ตึกแถว เกินกว่า 1 ชั้น	
	(1) อาคารจำนวน 1 หลัง	400
	(2) อาคาร จำนวน 2-5 คูหา	1000
	(3) อาคาร จำนวน 6-10 คูหา	1500
	(4) อาคาร จำนวน 11-20 คูหา	2000
	(5) อาคาร จำนวน 21-50 คูหา	2500
	(6) อาคาร จำนวนเกินกว่า 50 คูหาขึ้นไป	3000
	3.สำนักงาน อพาร์ทเมนต์ แมนชั่น บ้านพักอาศัยรวม คอนโดมิเนียม	
	(1) พื้นที่ใช้สอยไม่เกิน 1000 ตารางเมตร	1000
	(2) พื้นที่ใช้สอยเกิน 1000-5000 ตารางเมตร	1500
	(3) พื้นที่ใช้สอยเกิน 5000 ตารางเมตรขึ้นไป	3000
	(4) โรงแรม	
	(1) ไม่เกิน 2 ชั้น และไม่เกิน 50 ห้อง	2000
	(2) ไม่เกิน 2 ชั้น และไม่เกิน 50 ห้องขึ้นไป	2500
	(3) ไม่เกิน 2 ชั้น และไม่เกิน 100 ห้องขึ้นไป	3000
	(4) ไม่เกิน 2 ชั้น และเกินกว่า 100 ห้องขึ้นไป	3500
	(5) โรงงานอุตสาหกรรม	4000
	(6) สถานศึกษา โรงพยาบาล	4000
	(7) ห้างสรรพสินค้า โรงมหรสพ ลานสเก็ต โกดังเก็บสินค้า หรืออาคารที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน หรืออาคารอื่นนอกจากที่กำหนดไว้แล้ว	
	(1) พื้นที่ไม่เกิน 2000 ตารางเมตร	2000
	(2) พื้นที่ไม่เกิน 2000-5000 ตารางเมตร	3000
	(3) พื้นทีเกินกว่า 2000-10000 ตารางเมตร	4000
	(4) พื้นทีเกินกว่า 10000 ตารางเมตรขึ้นไป	5000

ลงชื่อ

(นายชูพงษ์ คำจวง)

นายกเทศมนตรีตำบลสว่าง

แบบคำขอรับใบอนุญาต

(แบบ จส.1)

เลขที่รับ

เขียนที่ สำนักงานเทศบาลตำบลบัวสว่าง

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....
 อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ.....
 จังหวัด..... หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

- ☐ สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร ประเภท.....
 โดยมีพื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร ตั้งอยู่ที่.....
- ☐ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....
 มีคนงาน.....คน ใช้เครื่องจักรขนาด.....แรงม้า โดยมีพื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร
 ตั้งอยู่ที่.....
- ☐ กิจการตลาด ที่มีการจำหน่าย (เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว) ทุกวัน.....
 ตั้งอยู่ที่.....
- ☐ กิจการจำหน่ายสินค้าในที่/ทางสาธารณะ จำหน่ายสินค้าประเภท.....
 ณ บริเวณ..... โดยวิธีการ.....
- ☐ กิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจประเภท
 - ☐ เก็บขนสิ่งปฏิกูลโดยมีแหล่งจำกัดที่.....
 - ☐ เก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่.....
 - ☐ เก็บขนมูลฝอย โดยมีแหล่งจำกัดที่.....
 - ☐ เก็บขนและกำจัดมูลฝอย โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่.....

ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น) นายกเทศมนตรีตำบลบัวสว่าง พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสาร ดังนี้

1. บัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)
2. ทะเบียนบ้าน
3. หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ
 - 3.1
 - 3.2
 - 3.3
 - 3.4
 - 3.5

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบกิจการโดยสังเขป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอตบโอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

-ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข จากการตรวจสอบสถานประกอบการ ☐ เห็นสมควรอนุญาตและควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้..... ☐ เห็นสมควรไม่อนุญาต เพราะ..... (ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข (.....) วันที่.....	
-ความเห็นของหัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล (ลงชื่อ) (นายประมง วงศ์สาย) หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล	-ความเห็นของผู้อำนวยการกองคลัง (ลงชื่อ) (นางสาวณัฐชา เณิมชัย) ผู้อำนวยการกองคลัง
-ความเห็นของปลัดเทศบาลตำบลบัวสว่าง (ลงชื่อ) (นางเหมะรัตน์ เหมะธูลิน) ปลัดเทศบาลตำบลบัวสว่าง	
-คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ☐ อนุญาตให้ประกอบกิจการได้ ☐ ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ เพราะ..... (ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานท้องถิ่น (นายวีระ ทุมกิจจะ) นายกเทศมนตรีตำบลบัวสว่าง วันที่.....	

ใบอนุญาต ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เล่มที่..... เลขที่..... ปี.....

อนุญาตให้ ☐ บุคคลธรรมดา ☐ นิติบุคคล ชื่อ..... อายุ.....ปี สัญชาติ
ไทย เลขประจำตัวประชาชนเลขที่..... อยู่บ้าน/สำนักงานเลขที่..... ตรอก/ซอย
-..... ถนน..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... โทรศัพท์
..... โทรสาร.....-.....

ข้อ 1 ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท..... ลำดับที่..... ค่าธรรมเนียม.....
บาท ใบเสร็จรับเงินเล่มที่..... เลขที่..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... โดยใช้ชื่อสถาน
ประกอบการว่า..... พื้นที่ประกอบการ..... ตารางเมตร กำลังเครื่องจักร..... แรงม้า จำนวน
คนงาน..... คน ตั้งอยู่ ณ เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน..... ตำบล
สว่าง..... อำเภอ..... พระนครศรีอยุธยา..... จังหวัด..... สกลนคร..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....-.....

ข้อ 2 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยเฉพาะ ดังต่อไปนี้
ต้องปฏิบัติตามเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและปฏิบัติการ
อื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ
ข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลตำบลบัวสว่าง

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ออกให้ ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

(ลงชื่อ)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(นายวีระ ทุมกิจจะ)

นายกเทศมนตรีตำบลบัวสว่าง

หมายเหตุ หากผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตแล้ว มีความประสงค์ขอชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต
ต้องชำระค่าธรรมเนียมการต่อใบอนุญาตก่อนที่ใบอนุญาตสิ้นอายุเท่านั้น ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่อ
อายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

(แบบ อภ.3)

เลขที่รับ

เขียนที่ สำนักงานเทศบาลตำบลบัวสว่าง

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์..... ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภท.....

☐ ขอชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต

☐ ขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ตามใบอนุญาตฉบับเดิมเล่มที่..... เลขที่...../..... ออกให้เมื่อ
วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น) นายกเทศมนตรีตำบลบัวสว่าง พร้อม
คำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสาร ดังนี้

1. บัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ) 2. ทะเบียนบ้าน

3. หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

3.1

3.2

3.3

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอต่อใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

-ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข จากการตรวจสอบสถานประกอบการ ☐ เห็นสมควรต่อใบอนุญาต ☐ เห็นสมควรไม่ต่อใบอนุญาต เพราะ..... (ลงชื่อ)เจ้าพนักงานสาธารณสุข (.....) วันที่.....	-ความเห็นของหัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล (ลงชื่อ) (นายประมง วงศ์สาย) หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล
-ความเห็นของผู้อำนวยการกองคลัง (ลงชื่อ) (นางสาวณัฐชยา เฉลิมชัย) ผู้อำนวยการกองคลัง	-ความเห็นของปลัดเทศบาลตำบลบัวสว่าง (ลงชื่อ) (นางเหมะรัตน์ เหมะธูลิน) ปลัดเทศบาลตำบลบัวสว่าง
-คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ☐ อนุญาตให้ต่อใบอนุญาต ☐ ไม่อนุญาตให้ต่อใบอนุญาต เพราะ..... (ลงชื่อ)เจ้าพนักงานท้องถิ่น (นายวีระ ทุมกิจจะ) นายกเทศมนตรีตำบลบัวสว่าง วันที่.....	